آیا نجیب پیژني؟

لیکوال: صدیق الله راهی (د ډاکټر نجیب ورور)

ژباړن: عبد الخبیر جاهد

Download from:aghalibrary

آیا نجیب پېژنئ؟

دغه عنوان د هغه وړوکي کتاب دی چې د ډاکتر نجیب الله سکه ورور صدیق الله راهي هغه وخت لیکلی چې ډاکتر نجیب ژوندی و، په هغه وخت کې نه ډاکتر نجیب او نه یې کوم خواخوږي او ملګري ددغه کتاب په اړه څه ویلي. او دا ممکنه نه ده چې نوموړی چې شپږ. اوه کاله داستخباراتو رئیس پاتې شوی و ددغه کتاب په اړه معلومات نه وي لرلي.
په هر صورت نوموړی کتاب چې په نبت کې د ګوتو په لیکنه په پي ډي اف فایل کې نشر شوې، هغه نوادر او حیرانوونکي حقایق پکې نغښتي دي چې بالکل سړی حیرانوي. ما خپله تر ننه پورې دا ګومان نه کولو چې ډاکتر نجیب به دومره بې حیثیته، بې عزته او سپک انسان وي. ما ویل که نور نه وي کم تر کمه انسان خو و. خو د صدیق الله راهي لیکلي حقایق څرګندوي چې ډاکتر نجیب نه یوازې د اسلامیت او افغانیت اصول تر پښو لاندې کړي وو، بلکې د انسانیت پر مخ یې هم مرګوني ګوزارونه کړي. په دې اړه زه نور څه نه وایم، ښه دا ده چې خپله د صدیق الله راهي لیکنه ولوستل شي او قضاوت لوستونکو ته پرېښودل شي، ددې لپاره چې لوستونکي په ځانګړې ډول پښتانه ورونه د نجیب له حقیقت نه خبر شي زه نوموړې لیکنه په پښتو ژبه ژباړم، د یادونې وړ ده چې په نوموړې لیکنه کې د ډاکتر نجیب دکړو وړو په اړه ځینې داسې الفاظ راغلي او کارول شي چې له اخلاقي او ادبي لحاظه له ګوتو او قلم سره نه ښايي، دا چې ورور یې په دې نیت چې حقایق سم او په بشپړ ډول وښيي، لیکلي دي، د هغه کار دی، ځکه خو زه تر خپله وسه هڅه کوم چې دا ډول توري و نه کارول شي، او مفهوم په نورو ټکو وړاندې کړل شي. خو بیا هم که یې ځای او حالاتو غوښتنه کوله، له اړتیا پرته به یې له کارولو ډه ډه کېږي. ان شاء الله. عبد الخبیر جاهد

د کتاب فهرست :

سریزه
دلیکونکي په اړه
لومړی فصل: نجیب په ځوانۍ کې.
دوهم فصل: د نجیب د سیاسي فعالیت پیل .
دریم فصل: له یوې بدکارې سره د نجیب واده.

څلورم فصل: خاد او انسان وژونکی نجیب.
پنځم فصل: د نجیب نورې فجایع
لومړۍ برخه: د یو ځوان په صفت د نوموړي شخصیت او کړه وړه :
که څه هم چې کورنۍ یو سپیڅلی تړاو دی، خو ترخه او انکار نا پذیره حقیقتونه له دې هم سپیڅلي دي، کوم چې کله کله کورني تړاوونه او اړیکې داغداره کوي او سره بیلوي یې، او دا بیا څومره ښه خبره ده چې دغه حقایق د تاریخ په داسې نازکو شیبو کې خبرې وکړي چې ملت له مرګ او تورو ورځو سره لاس او ګریوان دی .
ددغه حقایقو پیل زما د ورور نجیب الله ژوند دی، چې زمونږ د کورنۍ مشر زوی و، زمونږ پلار اختر محمد چې د پکتیا د احمدزیو له قوم څخه و، د خپل اکا له لمسۍ ښاغلې حلیمې سره واده وکړ، ددغه کورنۍ لومړی ماشوم زما خور صالحه وه، دا چې زما پلار مناسب سواد نه درلود، یوازې له ملا نه یې سواد زده کړی و، او له بلې خوا په پښتنو کې د لور زیږیدل شرم ګڼل کېدو، پلار مې د لورد زیږېدو له کبله په غوسه و، له همدې وجې د بل واده په فکر کې و، که ګوري نجیب دنیا ته راغی، پلار مې د نوموړي له زیږېدو سره له دوهم واده نه تېر شو، د نجیب پیدایښت مې د مور او پلار لپاره ښه زیری و، له نجیب نه وروسته دوه نور ماشومان پیدا شول، چې په ماشومتوب کې وفات شول، زه له نجیب نه شپږ کاله وروسته تولد شوی یم. له ما نه وروسته مې خور (کوکۍ) او دوه وروڼه، احمدزی او روښان تولد شوي .
زمونږ کورنۍ په لومړي سر کې له اقتصادي ستونزو سره لاس او ګرېوان وه، په هغه وخت کې مو د کابل په مرادخانیو کې د خپل مورني نیکه په کور کې هستوګنه درلوده، پلار مې په ماشومتوب کې مور او پلار له لاسه ور کړي وو، له یوه ورور او دوه خویندو سره یې په پکتیا کې د خپل اکا سره ژوند کولو، اکا یې نشوای کولی ددوی مناسبه سرپرستي وکړي، پلار مې له خپل ورور او خویندو سره ډېر سخت ژوند تېر کړی و، کله یې چې خویندو ودونه وکړل، له خپل کوچني ورو سره د ځینو خپلوانو د مرستو په مټ چې په کابل کې وو، کابل ته راغلل، چې بیا وروسته دهمدغه خپلوانو په واسطه یې د خپل اکا لمسۍ چې زما مور کېږي وغوښته او په نکاح یې کړه .
پلار مې چې نوی له پکتیا نه کابل ته راغلی و، د خپل کور د چارو د پر مخ بیولو لپاره په کار پسې ګرځېدو، بالآخره د قره قل په شرکت او په دولتي

ډیپوګانو کې له یو څه کار کولو وروسته یې قطغن ته سفر وکړ، او له محمد ګل مومند سره یې چې دنومورړي ولایت رئیس تنظیمه و، پیژندګلوي شوه، چې دغه پیژندګلوي بیا په دایمي اندیوالی بدله شوه، محمد ګل مومند مې پلار د نوموړي ولایت په یوه علاقه داری کې د علاقه دار په توګه وټاکلو، چې د ډېر وخت لپاره یې په نوموړي ځای کې په ګڼو علاقه داریو کې دنده تر سره کړه، تر دې چې محمد ګل مومند له خپلې دندې نه لېرې کړل شو، او په کور کیناست، پلار مې هم له هغه نه وروسته له دندې تر سره کولو لاس په سر شو، او بیرته کابل ته راغی .
پلار مې له محمد ګل مومند سره د ملګری او پیژندګلوی له کبله لږ لږ له سیاسي مسایلو سره علاقه پیدا کړې وه، خو یوازې د پښتونیزم او تر پښتونستان پورې د تړاو لرونکو مسایلو په اړه. نوموړي له محمد ګل مومند سره د اړیکو په ساتلو کې له ډېرو کسانو سره پیژندګلوي پیدا کړه .
په دې وخت کې مې پلار بیکاره و، کورنی اقتصادي حالت مو چندان ښه نه و، محمد ګل مومند چې زما له پلار سره یې نیږدې اړیکې لرلې، او پوهېدو چې د ژوند شرایط یې ښه نه دي، پلار ته مې یې مشوره ور کړه تر څو د دولتي څانګو په یوه برخه کې د یوې دندې د پیدا کولو لپاره عریضه وکړي. په هغه وخت کې محمد داود لومړی وزیر و، دا چې محمد ګل مومند پوهېدو چې څه ډول د محمد داود پام خپلولی شي نو پلار ته مې یې مشوره ور کړه تر څو په عریضه کې داسې ټکي ځای پر ځای کړي چې د محمد داود خوښ شي، پلار مې همدا کار وکړ، عریضه یې وړاندې کړه، ډېر وخت تېر نشو چې پلار مې د محمد داود له خوا ور وغوښتل شو، او له لیدو کتو وروسته یې عبد الملک عبد الرحیمزي ته چې د مالیې دوزیر په توګه یې دنده تر سره کوله ور معرفي کړ، تر څو د خپل وزارت په کومه اړونده اداره کې یې مقرر کړي .
عبد الملک عبد الرحیمزي نوموړی د نقلیاتو په ریاست کې چې بیا وروسته د ترانسپورت ریاست شو، مقرر کړ. او د دندې د تر سره کولو په منظور یې پېښور ته د نقلیاتو د مدیر په توګه ولیږلو. د پښتونستان پر سر د افغانستان او پاکستان د اړیکو له خرپږ کېدو وروسته د جانبینو دفترونه په دواړو هېوادونو کې وتړل شول. پلار مې بیرته کابل ته راستون شو.
هغه وخت چې پلار مې په پېښور کې و، د نیک محمد په نامه یو کس چې هغه هم په پېښور کې په افغان تجارتي وکالت کې مامور و، زما خور یې غوښتې

وه، تر څو واده ور سره وکړي، پلار مې پرته له دې چې د نوموړي سابقه، اخلاق، کړه وړه مطالعه کړي، د نوموړي د زیات فشار او ټینګار په نتیجه کې دغه خیښي وکړه، خپله دیارلس کلنه لور صالحه یې دغه فاسد سړي ته چې د نجیب د چټلکاریو د پیل سبب شو ور کړه.

زه په دغه وخت کې پنځه کلن ماشوم وم، او دماشومتوب په همدې بې خبره عمر کې مې د خپلې خور له خاوند نه کرکه درلوده، ښه مې نه ایشیدو، سره له دې چې د نوموړي په اړه مې کافي او مناسب معلومات نه لرل، مګر نجیب چې لوی و، تقریبا د ښوونځي په پنځم ټولګي کې و، له همغه لومړي سره یې له نوموړي سره ښې اړیکې لرلې...

پلار مې کله چې محمد داود د صدر اعظمۍ له پوست نه څنګ ته شو، له پېښور نه کابل ته تبدیل شو، خو له نوموړي سره یې خپلې شخصي اړیکې ساتلې، ډېر ځله به د لیدو کتو لپاره د محمد داود کور ته ور تلو، دا چې محمد داود د پښتونستان موضوع جدي نیولې وه، د خدایي خدمتګارانو د تحریک او د سورو جنډو والاوو چې د عبد الغفار خان تر مشرۍ لاندې یې فعالیت کولو ملاتړ کولو، پلار مې هم د خپل پښتونیستي اړیکو له مخې د محمد داود د دریځ ننګه کوله، او ستایلو به یې، د اړیکو همدا ادامه ددې لامل شوه چې پلار مې یو ځل بیا د محمد داود د ولسمشرۍ پر مهال په پېښور کې د هغه د باور وړ کس او د تجارانو د وکیل په توګه مقرر شي .

پلار مې په پېښور کې دخپلې هستوګنې پر مهال د صوبه سرحد له مشهورو کسانو او د خدایي خدمتګارانو له تحریک سره چې بیا وروسته یې د عوامي نشنل ګوند را منځ ته کړ اړیکې پیدا کړې وې، له عبد الغفار خان (پاچاخان)، عبد الغني خان د عبد الغفار خان مشر زوی، عبد الولي خان د عبد الغفار خان زوی او د عوامي نشنل ګوند مشر، ارباب سکندر خان خلیل، اجمل خټک او له دا ډول نورو خلکو سره یې دوستانه اړیکې لرلې، کله کله به یې لیده کاته ور سره کول، د پلار دغه پېژندګلوۍ مې په پېښور کې د نجیب د فعالیت لپاره ښه زمینه برابروله، چې بیا وروسته د دموکراتیک خلق ګوند له دغه پېژندګلوۍ نه زیاته ګټه پورته کړه.

کله چې مو چې پلار په پېښور کې و، د ښوونځيو له ژمنيو رخصتيو نه په استفادې سره به مونږ له خپلې کورنۍ سره هلته تللو، تقريبا هر کال به مو درې مياشتې هلته تېرولې، زه په هغه وخت کې په ابتدايي ښوونځي کې وم، او نجيب په حبيبيه ليسه کې د ثانويې دورې په زده کړو بوخت و. نوموړی په ابتدايي دوره کې د زده کړې له مخې وتلی او لايق زده کوونکی نه و، ښو نومرو اخيستو ته يې چنداني پاملرنه نه کوله. ډېر وخت به له خپلو ټولګيوالو او د هستوګنې د ځای (کوڅې) له هلکانو سره د ماشومتوب د وخت په لوبو بوخت و. تل به يې دا هيله لرله چې د هغوی په منځ کې مهم کس وي، د نوموړي ځانځاني ددې لامل ګرځېده چې ډېری وخت له هغوی سره په جګړو او کشمکش کې وي، دوه ځله يې د جنګ په نتيجه کې پزه ماته شوې وه، د ابتدايي دورې له خلاصېدو وروسته يې ډېره علاقه درلوده چې د کور په چاپېريال کې حاکم او نافذ و اوسي. ددې تر څنګ يې همدا ډول د کوڅې او دښوونځي دهلکانو تر منځ ځان ته يوه ډله جوړه کړې وه، چې کولی يې شوای له هغوی سره وګرځي را وګرځي.

نوموړي له موسيقي او هندي نڅاګرو سره ډېره مينه لرله، ډېرې شپې به يې د نڅاګرو خوبونه ليدل. چې دی بې دفلم هيرو وي. د ښو جامو اغوستلو ته يې پاملرنه کوله، البته هغه به يې د کور د بدبختۍ په بيه تيارولې. په دا ډول چارو کې به نجيب زما د خور د خاوند نيک محمد له ملاتړ نه برخمن کېدو، د نجيب د لګښتونو ډېری پيسې به نيک محمد ور کولې. ځکه چې نيک محمد خپله د کمزوريو اخلاقو خاوند انسان و، په ځانګړې توګه نوموړي له بد اخلاقه هلکانو او بدکاره ښځو سره اړيکې ساتلې. او نجيب يوازينی کس و چې د نوموړي په دغه کړنو خبر و، او ښه پوهېدو چې نيک محمد د سردار مهتاب د کلا په مهمانخانه کې چې دده د جرم له ملګرو نه و څه ډول بيکاره او د انساني اخلاقو پر خلاف کړنې تر سره کوي.

دا چې نيک محمد نه غوښتل په کور کې يې راز افشا شي نو نجيب يې په څنګ کې نيولی و، او د هغه د پټه خوله پاتې کېدو په بدل کې يې کلنګ ور کولو، د نجيب د عياشۍ او لګښتونو پيسې به يې ورته برابرولې. نيک محمد استفاده طلبه او رشوت خور سړی و، کله يې چې په تورخم کې د ګمرک د

مدیر په توګه دنده تر سره کوله، قاچاق او قاچاق بري دنوموړي ورځنی کار و، زما په یاد دي چې د شپېتو لکو افغانیو شاوخوا په بیه برنجي خښتو ته یې چې په هغه وخت کې ډېرې پیسې وې، طلایي رنګ ور کړی و، او په یو هندي تاجر باندې یې خرڅې کړلې، او دغه معامله د شورا د دولسمې دورې له انتخاباتو سره په نیږدې وخت کې وه، نیک محمد له ډېرو پیسو نه په استفادې سره چې د رشوت خورۍ او قاچاقبرۍ له لارې تر لاسه کړې وې، د کوهدان له میربچه کوټ سیمې نه ځان دولسمې دورې ته کاندید کړ، مګر یو ناڅاپه د هغه د قاچاق مسله رسوا شوه، دامنیتي چارواکو له خوا ونیول شو او زنداني شو، نجیب په دې وخت کې منځګړیتوب وکړ، د نیک محمد د خلاصون لپاره یې له امنیتي او نورو چارواکو سره اړیکې نیولې، نجیب د کابل د امنیه قوماندانۍ مشر ته چې ګل نبي خان نومیده څلور لکه له قاچاق نه لاسته راغلې پیسې ور کړې چې له زندان نه د نیک محمد د خلاصېدو لامل شوې.

نیک محمد له خلاصېدو وروسته د نجیب د هڅو بدله ور کړه، ښه او زیات د عیاشۍ او ښه وخت تېرولو امکانات یې په واک کې ور کړل. نجیب د نیک محمد د رشوت او قاچاقبرۍ په مفتو پیسو هند ته یو سفر وکړ، او بیا یې هم په آرام زړه د نیک محمد په څنګ کې شرمېدلي ژوند ته ادامه ور کړه، مونږ په همدې وخت کې د ده افغانانو له کور نه کارته پروان ته کډه کړې وه، د تېر په څېر په یو لوی کور کې چې نیک محمد د رشوت خورۍ په پیسواخیستی و، په کډه یو ځای ژوند کولو، دغه کور زمونږ د بود باش له تعمیر پرته مهمانخانه هم لرله، چې له هغې نه دمیلمنو لپاره کار اخیستل کېدو، نجیب به خپل ډېر وخت په همدې ځای (مهمانخانه) کې تېرولو .

نجیب د خپلې ځوانۍ او جنسي غرایزو په ځواکمن پړاو کې و، چې په یوه حیواني اوغیر انساني توګه به یې پوره کولې، د یوه چټل حیوان په څېر به یې د ناتوانه خلکو په ښځو، لورانو، او ښایسته هلکانو حملې کولې. له خپلو ملګرو سره په ګډه به یې په خپل منځ کې یو له بل سره د لواطت بد عمل تر سره کولو، ډېری وخت به د همدې کشمکش له وجې جنجال او جګړه پېښېده. نجیب به له خپلو ملګرو سره په ډله ایزه توګه له جانب مقابل سره جګړه کوله، یو او بل به یې سره وهل، نجیب د زیبایي اندام د سپورت وسایل په کور کې تیار

کړي وو، هر مازدیګر له سپورت او وزن پورته کولو ورسته به دخپلو همجنس بازانو له ډلې سره یو ځای کېدو او نوې فتنې او فسادونه به یې تر سره کول. نجیب له هغو مادي امکاناتواو پیسو نه په استفادې سره چې په واک کې یې وې، له هلکانو سره د بدکارۍ تر څنګ له نجونو سره هم بدکارۍ کولې. تاج محمد او امیر محمد د هغو هلکانو له ډلې څخه وو چې نجیب به له نیک محمد سره په ګډه د کور په مهمانخانه کې بدکارۍ ور سره کولې.

زما په یاد دي چې یوه ورځ د نجیب یوه ملګري چې تور ببرک نومېده، یو ځوان یې په یوه بهانه د دوه درې نورو کسانو په واسطه د نیک محمد مهمانخانې ته راوست، او په ګډه یې د هغه په عزت او شرف تجاوز وکړ، چې د نجیب او ملګرو دغه شرمناک انسان ضد عمل نوموړی ځوان تر دې کچې وځورولو چې د مرګ لامل یې شو. نجیب به له خپلو ملګرو سره جوالیان چې یوه محرومه طبقه ده په بهانو مهمانخانې ته راوستل، بیا به یې دروازه ټینګه بنده کړه، او تجاوز به یې پرې کولو. نجیب همدا رنګه له نجونو سره هم ډېر عشق بازۍ لرې، له قمر او ګل غټۍ نه نیولې تر مستورې اصیل او نجیبه کوهستانۍ او نورو پورې بدکاره نجونې د نجیب معشوقې وې.

زما ښه په یاد دي چې کله زما مشره خور له ګل غټۍ سره د نجیب له عشقي اړیکو نه خبره شوه، له نوموړي سره به یې جنجال او کشمکش شو، غوښتل یې له نوموړي نجلۍ سره د نجیب د اړیکو مانع وګرځي، مګر نجیب تر دې کچې و ډېوله چې ملا یې عیبي شوه. په دې وخت مې نیا غوښتل له خور نه مې دفاع وکړي، تر څو له وهلو ډبولو نه د نوموړې د خلاصون لامل وګرځي، مګر نجیب پرته له دې چې د هغې سپین سري، مشري او احترام په نظر کې ونیسي، د وحشي حیوان په څېر یې پر هغه هم حمله وکړه، هغه یې هم تر بې رحمه ګوزارونو لاندې راوسته. هغه ښځه چې له مونږ سره یې د پوې نړۍ مینې او عاطفې په واسطه زمونږ غم خوړلی وو، باید د هغې احترام یې کړی وای، مګر د هغه په وړاندې د لویې ګناه او بې حرمتۍ مرتکب شو، چې د بخښلو نه دی.

نجیب یوه ورځ چې جیب یې له روپیو تش شوی و، مور ته مې راغلو، او روپۍ یې ترې وغوښتې، مور مې چې روپۍ یې نه لرلې، منفي ځواب یې ور کړ، نجیب خبرې ور سره غبرګې کړې، تر دې چې بالاخره خبره جنجال ته ورسېده، مور مې د نجیب تر وحشیانه وهلو ټکولو لاندې راغله. ځکه چې د نوموړي د عیاشۍ د لګښت پیسې یې ور نه کړې. مور تر ډېره پورې خپل هغه ویښتان چې نجیب پرې کښلي وو، د یوې ترخې خاطرې په توګه له ځان سره ساتلي وو. ..
نجیب له سخت دریځۍ او بد خویۍ سره هوکړه کړې وه، او دغه اخلاق یې د خپل ژوند یو امتیاز ګڼلو، ویاړل یې چې د کور ټول غړي له ده څه یرېږي، له دې وجې چې مور، نیا، ماما، خورګانې او واړه وروڼه مرګوني وهي. د درواغزن غرور او رواني آرامۍ احساس یې کولو.

نجیب له خپل دغه کردار سره هم کرکه پنځوونکی او هم ډار اچوونکی و، نوموړي دکورنۍ ټول غړي وهل او ټکول، له پلار نه مې پرته، بل هېڅوک د نوموړي له وهلو ټکولو نه بې داغه نه وو پاتې، دنوموړي دغه وهل ټکول تر دې کچې وحشیانه وو چې زمونږ د کورنۍ معصومو ماشومانو به چې کله دده آواز واورېدو، غړي به یې وتښتېدل، او له ډاره به یې ځان ته یو پناه ځای لټولو. د نجیب وهلو ټکولو زمونږ د کورنۍ ډېری ماشومان په رواني ناروغیو اخته کړل. ټول جنجالي، بد اخلاقه، سخت او بې کاره راغلل، په ټولنیزو تعاملاتو کې ځانځاني او سختي اکثرا د دوی د تعامل یو جزء لایتجزی ګرځېدلی. لکه څنګه چې علمي تحلیل حکم کوي چې له ماشومانو سره سخت چلن د هغوی په لویوالي کې را څرګندېږي، او د ماشومانو شخصیتونه هماغه د ماشومتوب په وخت کې جوړېږي، پر همدې اساس له ماشومانو سره د بد او سخت چلن مخنیوی دقیقه پاملرنه غواړي.

مګر نجیب په بې پروایۍ سره پرته له دې چې رواني او روحي حساس مسایل په نظر کې ونیسي، زمونږ په بې رحمانه وهلو ټکولو به یې لاس پورې کولو، او ټول یې بې روحیې افراد او ډارن جوړ ول.

نجیب د ښوونځي په ثانوي دوره کې ښې نومرې لرلې، دساینس او ریاضیاتو په مضامینو کې به یې لوړې نومرې اخیستې، د خپل ټولګي ممتاز زده کوونکی ګڼل کېدو، نوموړی له ښه استعداد نه برخمن و، مګر متاسفانه چې په سالمه او سمه لار کې یې له هغه نه ګټه پورته نه کړه، هر وخت یې د فتنو په جوړولو

کې ګټه ترېنه اخیسته. نجیب د حبیبیې ښوونځي تر پایه د پلار د تېر ایستلو لپاره مې د اخلاقي فساد تر څنګ دیني فرایض تر سره کول، لمونځ یې کولو، روژه یې نیوله، د قرآن کریم ختم به یې کولو .

پلار مې چې دینداره سړی و، د نجیب په دې کار به خوشحاله کېدو، خو که یې اولادونه په غلطو لارو تلل، ده یې د اصلاح او ښه والي لپاره هېڅ ډول هڅې په کار نه اچولې. پلار مې هېڅکله د کورنۍ د یوه مسول او رئیس په توګه و نشو کړی چې د پلارتوب دندې تر سره کړي، د غفلت په خوب کې داسې ډوب و چې هېڅ کله نه پوهېدو چې دده په کور کې څه تېرېږي، او زوی یې د کومو بیکاره، بدو او د انساني کرامت پر خلاف اعمالو مرتکب کېږي؟ د نجیب مطلق العنانۍ، وېرې او وحشت د کور فضا په یوه ځنګل بدله کړې وه، داسې چې قوي باید کمزوری وخوري. د نجیب و حشتناک استبداد پلار د پلارتوب له دندو څخه بر طرف کړی و، ځکه د نجیب وحشت او ډار پلار ته د را څرګندېدو فرصت نه ور کولو، پلار په کورنۍ کې په بشپړ ډول د پلارتوب نقش بایللی و، یوازې یوه دنده یې لرله، چې له هرې مشروع او غیر مشروع لارې د کورنۍ د ژوند، او دنجیب د ګوند بازۍ، عیش او عشرت لپاره یو څه پیسې را پیدا کړي. زمونږ له کورنۍ نه د تفاهم، محبت، انسانیت، عاطفې، دوستۍ، او یو د بل حقوقو ته د احترام فضا کډه بار کړې وه، نجیب یو ځای مور د پلار، پلار دمور، خور د خور، ورور دورور پر ضد را پارول، ټول یې یو پر بل ور هڅول، او بیا به یې بهانه جوړه کړه او ټول به یې تر مرګونو وهلو لاندې ونیول. خو بیا هم پلار مې د ټولو دغو بدبختیو مسول دی، چې ولې یې په ماشومتوب کې له دا ډول یو بې رحمه موجود سره مقابله ونه کړه، پرې یې ښود چې لومړی کورنی چاپیریال او بیا یې لویه ټولنه د خپل مشر زوی د نالایقۍ قربان شي.

نجیب مې که پلار په لمونځ او عبادت کولو تېر ایستلو، آیا پلار فکر نه کولو چې تقوی او پرهیزګاري بشپړ روښانه مفاهیم دي؟ انسان ته ښایي چې خپل ځان له هر ډول ګناه څخه پاک او ستره وساتي، غلا، وژل، زنا، لواطت، د الکولي مشروباتو څښل، رشوت خوري، سود خوري، پر معصومو ښځو تجاوز کول، او غلطه استفاده، د اسلام په دین کې لویې ګناوې ګڼل کېږي، او الله جل جلاله ددغه اعمالو تر سره کوونکي نه بښي، او دغه شرمناک اعمال له اسلامي قوانینو، او زمونږ عنعنوي ټولنې له مقرراتو سره مغایرت لري، هره ټولنه خپل ځانګړي قوانین او اخلاق لري، آیا له هلکانو او نجونو سره بدکاري کول جواز

لري؟ نجیب چې ځان یې لمونځ کوونکی، پرهیزګار او دقرآن شریف ختم کوونکی ګڼلو، آیا نه پوهېدو چې ټول دغه اعمال چې دی یې تر سره کوي د اسلام د دین له قواعدو او مقرراتو سره منافي دي؟ هو، ښه پوهېدو، مګر شریر او شیطاني نفس یې غلبه پرې کوله، او دی یې دېته هڅولو چې دا ډول ژوند پر مخ بوزي.

نجیب به د غیرت، ننګ او ناموس خبرې کولې، مګر په کور کې یې د کور د خدمتګارانو په ناموس تجاوز کولو. هغه وخت چې نجیب د حبیبیې په ښوونځي کې په زده کړو بوخت و، خور مې دنیک محمد مېرمنې زمونږ د سالنګ له وطنوالو نه یوه کورنۍ د خادمې او مزدورې په توګه نیولې وه، په دغه کورنۍ کې یوه مېرمن وه چې په (تبرکو) به یادیده، نجیب به هر وخت د لږو پیسو په مقابل کې د هغې له بدن نه ناوړه استفاده کوله، په یوه بستره کې به ور سره یو ځای کېدو. کله چې نوموړې بې اسرې مېرمنې په خپله ګېډه کې له نجیب نه ماشوم روزلو. نجیب پرته له دې چې د وجدان آواز ته غوږ ونیسي، نوموړې یې په زور له کور نه وایستله، او بیا یوه نشوو چې بیچاره مېرمن د کوم برخلیک په لوري د نجیب د هوسرانۍ قرباني شوه. دا د کور لومړنۍ او وروستنۍ بدبخته خادمه نه وه، او دغه طبقه چې نجیب به یې په کلونو شعار پورته کولو، د نجیب د شهوت رانیو هدف ګرځېدله.

یوه ورځ زه زمونږ د کور د تشناب تر څنګ چې زمونږ د وتلو د دروازې له اوږده دهلیز سره نښردې و، تېرېدم، یو ږغ مې تر غوږ شو. ور لنډ شوم. ګورم چې (ګل بانو) هغه معصومه مزدوره نجلۍ چې زمونږ په کور کې یې کار کولو له نجیب سره خبرې کوي. بیچاره نجلۍ د نجیب په پښو کې سوال او زارۍ کولې، او پرله پسې یې ترې غوښتل چې په عفت یې تجاوز ونه کړي. داسې زارۍ یې کولې چې کېدای شي نارې یې د الله جل جلاله تر عرش پورې رسېدلې وې. ولې دغه شرف بایللی موجود (نجیب) چې له خباثت، نامردۍ او ګناه سره یې هوکړه کړې وه، او دغه شیطاني صفات چې شیطان دده په سترګو، زړه او دماغ کې ښایسته کړي وو، د نجلۍ زاریو ته یې غوږ ونه ونیو، د ځناور په څېر یې د نوموړې په عفت تجاوز وکړ. او دغه قرباني شوې نجلۍ هم دخپل بد بخت برخلیک په لوري لاړه.

ژوند نجیب ته د کمزرو او ناتوانو پر حقوقو له تجاوز، او دخپل قدرت له ساتلو پرته بل مفهوم نه درلود، او پلار مې د نجیب ټول شیطاني کړنې په

سترګو ليدلې. مګر د نجيب د پليدو اعمالو په مقابل کې او د هغه په وړاندې د دريغ په خپلولو کې له هر ډول جراءت نه خالي او ناتوانه و، يوازې دخپلو پښتونستي تنګ نظره نظرياتو د وړاندې کولو عاشق و او بس. فکر يې کولو چې ټوله نړۍ، او د ژوند مسايل په څلور کليمو پښتو، پښتون، پکتيا او پښتونستان کې خلاصه کېږي. نور يې هېڅ ډول وطني، وجداني، او دکورني مسوليت احساس نه کولو. او د نجيب د ناروغي اروا په مقابل کې يې جدي عکس العمل نه ښودلو. نجيب د خپلو وهلو او ټکولو له وجې د کور د ننه داسې فضا راوستې وه چې چا نشواى کولی له ده نه پلار ته شکايت وکړي، او کله که به له چا نه شکايت ډوله خبرې وشوې، نجيب به هغه په زړه کې ورته واچول، او سمدستي به يې د هغه بدله ترې اخيسته. له يو څه وخت وروسته به يې بله موضوع بهانه کړه، او خپل غچ به يې اخيست، په حقيقت کې د نجيب په اصل کې د ترحم، عاطفې، شفقت او مهربانۍ په نامه څه شي شتون نه درلود. نوموړي ته سختۍ او زور مفهوم لرلو، چې د ژوند هر څه پرې حلال ګڼل کېداى شواى. د همدې درک پر اساس به نجيب داسې کسان لټول چې له ده سره په ذهنيت او کړو کې ورته والی ولري، له هغوی سره به ډېر زر ملګرى شو، بې ځايه او بې ګټې ګرځېدل او بلنې به يې تر سره کولې. تر هغه چې نجيب سياست ته نه وه مخه کړې، اصلا د مطالعې او لوستلو اهل نه و، هېڅ ډول علمي، ادبي، فلسفي آثار يا کيسې او ناولونه يې نه وو لوستي، يوازې له يو څو نورو بدماشانو سره به يې ژوند د يوې لوبې په څېر تېرولو، که څه محدوده مينه يې له موسيقۍ او سپورت سره لرله هم، د رواني اړتياوو، او د سالم او منطقي علمي درک په اساس نه وه، يوازې د ځان ښودلو لپاره و، چې غوښتل يې پر همزولو باندې دخپل ځان او خپلې زورګويۍ د منلو له پاره استفاده ترې وکړي.

دوهمه برخه: د نجيب د سياسي فعاليت پيل :

کله چې نجيب له حبيبيې ښوونځۍ فارغ، او د طب په پوهنځۍ کې شامل شو، لا هم په خپلو هميشنيو خيالونو کې ډوب و، چې د پوهنتون علمي چاپيريال د سياسي پېښو او حوادثو مرکز وګرځېد. د ولسي جرګې دولسمي شورا په خپل کار پيل وکړ، د هېواد د نوي اساسي قانون له مخې لومړي وزير بايد خپله داعتماد رايه له پارلمان څخه اخيستی، له هغې وروسته د پارلمان له خوا د تاييد شوې او تصويب شوې تګلارې په رڼا کې به يې خپل کار او فعاليت پيلولو. د افغانستان پادشاه محمد ظاهر شاه داکتر محمد يوسف موظف کړى و چې د کابينې د جوړولو کار پيل کړي، او له هغه وروسته له پارلمان نه د اعتماد رايه تر لاسه کړي .

د داکتر محمد یوسف د کابینې لپاره د اعتماد د رایې اخیستلو په ورځ له ډېرو کلونو وروسته د لومړي ځل لپاره د کابل ښار د محصلینو لاریونونو په لړزه راوستی و، هغوی غوښتل چې د اعتماد د رایي تر لاسه کول باید علني وي، او د راډیويي څپو له خوا خپاره شي، ددې تر څنګ ځینو کسانو غوښتل چې د پارلمان تالار ته لاړ شي او مستقیما د اعتماد د رایې اخیستلو د جریان ناظرین و اوسي .

مګر حکومت له دغه غوښتنو سره مخالفت کولو، او نه یې غوښتل چې د اعتماد د رایې اخیستنې جریانات علنا خپاره شي، خو هغو کسانو چې د کابل په پوهنتون کې یې لاریونونو ته لمن وهله، ښار او کوڅو ته را وتلي وو، داسې لوی ځوړ یې جوړ کړې و، چې هغه زوړ سکوت او خاموشي چې د اوږده استبداد په نتیجه حاکمه شوي وه، له منځه یوړه. وروسته روښانه شوه چې د لړم د میاشتې د دریمې نېټې پېښې چې د داکتر محمد یوسف دحکومت د اعتماد د رایې اخیستنې له جریان سره یې سمون خوړلو، د نور محمد تره کي او ببرک کارمل تر مشرۍ لاندې د خلق دیموکراتیک ګوند د فعالیتونو په نتیجه کې را منځ ته شوې وې. هغوی غوښتل د نوي اساسي قانون له مادو څخه په استفادې خپل موجودیت اعلان کړي، او په سیاسي فعالیتونو لاس پورې کړې. د نومړو پېښو له پېښندو سره داسې یو حالت او فضا را منځ ته شو چې داکتر محمد یوسف و نه غوښتل د صدارت دنده پر غاړه واخلي. ځکه چې د لاریونونو په نتیجه کې درې کسان ووژل شول.

او دا کار هغه وخت وشو کله چې لاریون کوونکي د محمد یوسف د هستوګنې د کور په لوري د مخته تګ په حال کې وو، او داسې شعار یې زمزمه کولو: (موږ نه غواړ چې داکتر یوسف لومړی وزیز شي) د داسې یو حالت له را څرګندېدو سره صحنې ته امنیتي ځواکونه، پولیس او لاریون کوونکي راغلل، بالآخره د سردار عبد الولي د امر په نتیجه کې چې د قوای مرکز قوماندان او د پادشاه زوم و، د لاریونونو د پای ته رسولو لپاره امنیتي ځواکونو د لاریون کوونکو په وړاندې په علمیاتو لاس پورې کړ، چې د هغوی د ډزو په نتیجه کې درې کسان ووژل شول، او څو نور ټپیان شول .

د کابل ښاریانو او محصلینو لاریونونه تیت پرک شول، مګر د پوهنتون په چاپېریال کې مظاهرو او راوتلو ادامه درلوده، چې درسي جریان یې ګډوډ کړ. پادشاه د بحران د کموالي په منظور د داکتر محمد یوسف استعفا قبوله کړه، او محمد هاشم میوندوال یې د کابینې د جوړولو لپاره و ګومارلو. له یو څو ورځو وروسته محمد هاشم میوندوال لومړی وزیر وټاکل شو، او په توره درېشی کې چې د ویر نښه وه د کابل پوهنتون د ځوانانو په منځ کې را څرګند شو، د خپلو

خبرو په ترخ کې يې له هغوی نه وغوښتل چې له لاريونونو نه دې لاس په سر شي، دی به د محصلينو غوښتنې پوره کړي .
په دې وخت کې زه د حبيبيې ليسې په اووم ټولګي کې وم، پلار مې بيا هم دحکومتي چارواکو له خوا په پيښور کې د ترانسپورت د مدير په توګه مقرر شو، مونږ له ژمنيو رخصتيو نه په استفادې سره پيښور ته لاړو، د رخصتيو له پای ته رسيدو وروسته کله چې کابل ته را وګرځېدو، متوجه شوم چې دنجيب په کړو وړو کې بدلون راغلی، له نويو کسانو سره يې پېژندګلوي پيدا کړې ده، د کتابونو د لوستلو او د سياسي مسايلو په اړه به يې خبرې کولې. له لنډې مودې وروسته پوه شوم چې دغه نوي کسان څوک دي، او نجيب څه ډول له هغوی سره پېژند ګلوي پيدا کړې ده؟
کله چې نيک محمد د پارلمان د دولسمې دورې په ټاکنو کې په پيسو د خلکو د رايو اخيستلو او زرهاوو نورو چلونو په نتيجه کې د کوهدامن د مير بچه کوټ له حوزې نه ګټونکی شو، او د ولسي جرګې غړی شو، هغه هم له نورو نويو کسانو سره پېژندګلوي پيدا کړه، او دغه پېژندګلوي زياتره د هغو اشخاصو تر منځ وه چې په يو ډول نه په يو ډول يې له سياست او سياسي مسايلو سره تړاو درلود. او د پارلمان له چوکيو نه يې يوازې د خپلو شخصي ګټو لپاره کار اخيست، بلکې د مشخصو عقايدو له مخې يې خپل پروګرام ترتيب کړی و، او دپارلمان له ستيج نه يې ترويجول اوتبليغول. د خلق ديموکراتيک ګوند چې په هغه وخت کې تاسيس شوی و، د پارلماني فرکسيون په لېږلو سره يې د هغو کسانو ذهنيتونه ځان ته متوجه کړي وو چې يو څه يې زده وو، دنوموړي ګوند غړيو دخپل کميت د پراخوالي لپاره د نويو کسانو په جذبولو کې فعالانه کار کولو، کله چې نيک محمد د نوموړي ګوند له يو مشر سره چې هغه سليمان لايق و بلد شو، ددې لامل شو چې نجيب هم له نوموړي سره بلد او دوست شي.
دا چې نيک محمد له يوې خوا له سياسي پلوه کومه پوه او درک نه لرل، له بلې خوا داسې کس نه و چې د ليکلو، او د پارلماني خبرو د ترتيبولو وړتيا دې ولري، ځکه خو يې اړتيا لرله چې يو منشي ولري، تر څو وکولی شي دده خبرې ترتيب کړي، ددې کار لپاره سليمان لايق بهترين کس و، چې ده کولی شوای له هغه نه استفاده وکړي. سليمان لايق هم دخپلو سياسي افکارو د خپرولو لپاره له دا ډول اړيکو نه استفاده کوله. لايق له نيک محمد سره د خپلې انډيوالۍ په دوام وکولی شوای نجيب خپل ګوند ته جذب کړي، ددې تر څنګ د توپچي محمد يعقوب خان زوی توريالي نوموړی اناهيتا ته ور معرفي کړ، تر څو له بې ځايه ګرځېدو نه سياست ته مايل شي .

نجیب له ۱۳۴۳ هـ ش کال وروسته د دیموکراتیک خلق ګوند چې یو کمونیستي ګوند و فعال غړی شو، هغه لومړني کتابونه چې د سلیمان لایق له خوا نجیب ته د سیاسي روزنې او دګوند له عقیدوي مسایلو سره د بلدتیا لپاره ور کړل شوي وو، د فلسفې مقدماتي اصول چې د فرانسوي مفکر ژرژ پلیتسر لیکنه، او دمارکسیزم د فلسفې اصول چې د الکساندر آفاناسیف روسي مشهور محقق لیکنه ده، وو، چې نجیب وروسته هم په خپل ټول ژوند کې د فلسفي درک د لاربښود په توګه یادول، او استفاده به یې ترې کوله .

۱۳۴۴ هـ ش کال پسرلی را ورسېد، د کابل پوهنتون محصلینو د لړم ددریمې نېټې له پېښې، او له کوڅه یې لاریونو وروسته په نویو غوښتنو لاس پورې کړ، چې د هغو له جملې نه د محلصینو د ټولنې جوړول و، د محصلینو د ټولنې د جوړېدو په اړه د حکومت او د پوهنتون د ریاست د چارواکو له خوا له ضمني موافقې سره، د نوموړې ټولنې مقدماتي ټاکنې د ټولنې د اساس نامې لپاره تر سره شوې.

نجیب د طب پوهنځی له P.C.B له ټولګي د استازي په توګه وټاکل شو. نوموړي په خپلو ټاکل کېدو سره وکړای شول چې د ګوند د غړو توجه ځان ته جلب کړي، او ضمنا د پوهنتون د ځوانانو تر منځ را څرګند شي. د خلق دیموکراتیک ګوند په ۱۳۴۵ هـ ش کال کې د خپل تبلیغاتي او خپرندویه ارګان په توګه د خلق ورځپاڼې امتیاز تر لاسه کړ، د نوموړې ورځپاڼې د امتیاز خاوند د ګوند عمومي منشي نور محمد تره کی و. دغه ارګان د شپږو اونیو په ترڅ کې خپلې لیکنې خپرې کړې، چې د خپل ورځني فعالیت او د ګوند دتکتیکي او ستراتېژیکو موخو تګلاره یې روښانه کوله. مګر د پارلمان د استازو د اعتراض له وجې دا تصویب شوه چې د خلق ورځپاڼه دې مصادره شي، او د نشراتو مخه یې دې ونیول شي. د محمد هاشم میوندوال حکومت هم همدا تصمیم عملا تطبیق کړ، او د خلق جریدې نشراتي فعالیت پای ته ورسېد . له دې تصمیم سره همهال د نور محمد تره کي او ببرک تر منځ چې د ګوند د مرکزي کمېټې د دار الانشاء غړي وو، د دوی د ځان غوښتنې، او قدرت غوښتنې له وجې اختلافات را پورته شول، چې ددوی د دوه ټوټه کېدو لامل وګرځېدل، شوروي اتحاد چې ددغه ګوند ملاتړی و، له دواړو ځان غوښتونکو او قدرت غوښتونکو کسانو نه یې په جلا جلا ډول خپل ملاتړ وکړ.

په دې ترڅ کې نجیب د ګوند د یو فعاله غړي په توګه د ببرک کارمل په څنګ کې سنګر ونیو، او د ببرک په ډله کې چې د پرچم ورځپاڼې له خپرېدو وروسته په پرچمیانو مشهور شول تر پایه پاتې شو. نجیب د حزب د ټوټه کېدو پر مهال له میر اکبر خیبر سره چې د ګوند له بنسټ ایښېدونکو څخه ګڼل کېدو پکتیا ته

یو سفر وکړ، له نوموړي سره له لیدو کتو وروسته په خلق دیموکراتیک ګوند (پرچم) کې ټینګ شو .

میر اکبر خیبر د محمد داود د حکومت پر مهال له حربي پوهنتون څخه د فارغېدو په ورځ ونیول شو، نیږدې شپږ کاله زنداني و، له زندان نه له را خلاصېدو وروسته د پولیسو اکادمۍ په کدر کې د ښوونکي په توګه وګومارل شو، دا چې نظامي دنده يې لرله، نه يې شوای کولی په ځرګند ډول د ګوند د رهبري هیئت دغړي په توګه فعالیت وکړي، تر دې چې د لږم ددریمې نېټې له پیښې وروسته له خپل کور سره پکتیا ته ولیږل شو، او هلته يې د تبعید په توګه ژوند کولو، همغه و چې له نظامي دندې يې استعفا وکړه، او بیرته کابل ته را وګرځېد، او په ښکاره يې د ببرک کارمل تر څنګ په ګوندي فعالیتونو لاس پورې کړ، نوموړي د سلیمان لایق له خور سره واده کړی و، او داسې یو کس و چې د مارکسیزي افکارو په تبلیغ کې له مناسبې توانمندۍ نه برخمن و، نوموړي له پکتیا ولایت نه په بیرته را ګرځېدو سره په پراخه فعالیتونو لاس پورې کړ، چې په نتیجه کې همغه وضعیت چې د ګوند تر منځ د درځ له را پیدا کېدو وروسته منځ ته راغلی و، بیرته سم شو، نوموړي ځوانان په نظري کورسونو کې منظم کړل، چې ده خپله د مارکسیزم عقیدوي درسونه ور زده کول. نجیب هم د هغو کسانو له ډلې و چې په دغه نظري کورسونو کې درسونه ور کړل شول، نجیب به د کمونیزم د عقېدې د ښې زده کړې لپاره کوشش کولو .

وروسته له هغه چې نجیب د ببرک کارمل په ګروپ کې په ګوندي فعالیتونو پیل وکړ، ورو ورو يې دګوند د فعالینو په حلقو کې شهرت تر لاسه کولو، او د زیاتې پاملرنې وړ به ګرځېدو. دغه دوره د مارکسیزم د بنسټونو د زده کړې مرحله وه، چې نجیب به هغه د مارکس، لنین، او استالین له کتابونو، او د ایران د توده ګوند له نشراتو څخه چې په پټه توګه به زمونږ هېواد ته را وارېدېدل زده کول، نجیب به دغه کتابونه او آثار په ډېرو هڅو اوکوششونو راغونډول، او دخپل نظر وړ شیان به يې ترې زده کول، د ایران د توده ګوند د آثارو له جملې نه د نوموړي ګوند د مفکر احسان طبري له فلسفي لیکنو سره يې له کچې وتلې مینه لرله، او ډېری وخت به يې هغه مطالعه کول، او د خپلو خبرو او استدلالونو په برخه کې کار ترې اخیست .

نجیب د خپلو بې دریغه هڅو په مټ توانېدلی و چې د ګوند د پوهنتوني کدر د فعالینو په جمله کې ځان لوړ کړي، په لومړیو کې نجیب په خورا ګرم انداز کې له ببرک کارمل نه له اندازې وتلې دفاع کوله، او دا ددې لامل شو چې ببرک کارمل هم ده ته پاملرنه وکړي، او د ګوندي سازمانونو په تنظیمولو کې ډېره برخه ور کړي، او د سازماندهۍ، او کمونیستي افکارو د نشر په برخه کې د نوموړي له توانمندۍ نه استفاده وکړي. نجیب هم له خپلو وړتیاوو او ظرفیتونو څخه استفاده کوله. او په دې لاره کې مخ په وړاندې روان و .

نوموړی په یو ښه خوله ور ویناکوونکي بدل شوی و، خبرې به یې ډېرې د ځوانانو خوښېدلې، په ۱۳۴۷ هـ ش کال کې چې د نور احمد اعتمادي د حکومت دوره وه، د ببرک کارمل تر مشرۍ لاندې ډلې د پرچم جرېدې امتیاز تر لاسه کړ، چې په منظم ډول یې تر دوه کلونو پورې خپلو خپرونو ته ادامه ور کړه .

په دې وخت کې ګڼې سیاسي ډلې چې د جلا سیاسي رسمونو، لارو او نظریاتو پیروان وو جوړې شوې، او فعالیت به یې کولو، د کابل ښار په پوهنتون او ښوونځیو او اکثره ولایاتو کې ځوانان د خلق او پرچم له سازمانونو سره چې د خلق دیموکراتیک ګوند دوه ډلې وې، او له مسکو نه یې پیروي کوله له یوې خوا، شعله جاوېد چې له پیکنګ نه یې الهام اخیست له بلې خوا د کیڼ لاسو په سیاسي فعالیت بوخت وو، ناسیونالیستي او سوسیالي دیموکراتیکې ډلې په افغان ملتیانو او مساواتیانو کې خلاصه کېدې، د روحانیت او مسلمانو ځوانانو ټولنه د جوړېدو په حال کې وه، ګهیځ او خیبر ورځ پاڼې هغه نشراتي ارګانونه وو چې ددغه ډلو افکار او سیاسي تګلاره یې څرګندوله .

د پوهنتون او ښوونځیو سیاسي چاپیریال لړ او ډېر د خلکو په مختلفو ډلو او پرګنو اغیزه کوله، او د خلکو سیاسي شعور ته یې رشد ور کولو، سیاسي جریانونو په ځانګړې توګه کیڼ لاسو ډلو په هر ځای کې په فعالیت لاس پورې کولو، او خپل سیاسي پلان شوي پروګرامونه یې عملي کول.

۱۳۴۷ هـ ش کال، په کابل ښار او نورو ولایتونو کې د لاریونونو کال ګڼل کیږي. د کابل پوهنتون، او ښوونځیو د محلصینو نیږدې دوه میاشتنی لاریونونه، د شبرغان د ګاز اونفتو د کارګرانو لاریونونه، د مزار شریف د ښوونځیو د زده کوونکو په ګډون د کود او برق د کارګرانو مظاهرې، د

پلخمري د غوري سمنټو د کارګرانو مظاهرې، د ګلبهار د نساجی دکارګرانو مظاهرې، د کندوز د سپین زر شرکت د کارګرانو لاریونونه، او نور او نور د هغو سیاسي پېښو له جملې نه وو چې د خلق، پرچم او شعله جاوید کینې لاسو سازمانونو له خوا سازماندهي او رهبري کېدلې .

د ۱۳۴۸ هـ ش کال په پسرلي کې د کابل ښار د نارینه وو د ښوونځیو او مکتبونو د زده کوونکو لاریونونه، او بیا وروسته د ابن سینا د لیسې لاریونونه چې د امنیتي ځواکونو او د نوموړې لیسې د زده کوونکو تر منځ د خونړیو اخ و ډب لامل و ګرځېد، تر دې چې د کابل پوهنتون محلصین هم د ابن سینا د لیسې د زده کوونکو په ننګه را ووزي، او دغه موضوع خطرناکه بڼه خپله کړه. د پوهنتون د لاریونونو له پیل کېدو سره امنیتي ځواکونه د پوهنتون انګړ ته ننوتل، د نارینه او ښځینه زده کوونکو په وهلو یې پیل وکړ. د ښځینه زده کوونکو په بې حرمتی یې لاس پورې کړ، دې پېښې د پوهنتون او د کابل ښار د ټولو ښوونځیو احساسات وننګول، او ددې لامل شو چې د کابل ښار دځوانانو یو سیل ددغه کار د غندولو په نیت په مظاهرو لاس پورې کړي .

د ښوونځیو او پوهنتون د درسونو نورمال جریان ګډوډ شو، تر نیږدې دوه میاشتو پورې د کابل ښاریان د لاریونونو شاهدان وو. بالآخره د نور احمد اعتمادي حکومت یوه اعلامیه خپره کړه، او نوموړې پېښه یې یوه د فتنې جوړولو دسیسه وګڼله. او اعلان یې وکړ چې ددغه ډول کړنو عاملین او فعالیت کوونکي به ونیسي، ددې په سبا د خلق، پرچم او شعله جاوید د سازمانونو یو تعداد محصلین ونیول شول، نجیب، وکیل، او اسماعیل د هغو پرچمیانو له ډلې څخه وو چې د دسیسې جوړولو په تور زندان ته ولیږدول شول، د محکمې د مراحلو له طی کولو چې څلور میاشتې یې ونیوې او په زندان کې یې تېرې کړې، بیرته آزاد شول .

۱۳۴۸ هـ ش کال یو بل سیاسي اهمیت هم لري، او هغه دا چې د پارلمان دولسمه دوره پای ته ورسېده، د دیارلسمې دورې انتخاباتو لپاره تیاری نیول کېدو، ببرک کارمل له دوهمې حوزه نه چې د کابل ښار دریمې او څلورمې ناحیې هم پکې راتلې، خپل ځان نوماند کړی و. هادي کریم دپنجشیر له ولسوالۍ نه ددستګیر پنجشیري په مرسته په ټاکنیزو فعالیتونو لاس پورې کولو. سلیمان لایق د پلخمري له ولسوالۍ نه نوماند شوی و، محمد حسن بارق شفیعي د لغمان ولایت له مرکز نه نوماند و. دا ټول د پرچم ډلې غړي وو، حفیظ الله

امین چې د کابل ولایت له پغمان ولسوالۍ نه نوماند و، د خلقي ډلې په ټاکنیزو فعالیتونو کې یې ګډون کولو، بالآخره ببرک کارمل چې د پرچمي ډلې رهبري یې پر غاړه لرله، د ګوند د غړو او د ښځو د دیموکراتیک سازمان د هڅو او کوششونو په نتیجه کې له دوهمې حوزې نه بریالی شو. او حفیظ الله امین هم دخلق له ډلې نه په پارلمان کې د پغمان ولسوالۍ چوکۍ تر لاسه کړه. ولې دستګیر پنجشېري او هادي کریم زندان ته لاړل، هغوی له څو میاشتو زندان تېرولو وروسته د ببرک کارمل د مشرۍ پر ضد پاڅون وکړ. او د عبد الحکیم شرعي جوزجاني په مرسته د پرچمیانو له ډلې سره پریکون وکړ، او یو تعداد کسان یې پر ځان را ټول کړل، او د خپلې ډلې نوم یې د کار ډله کېښود، چې بیا وروسته د نور محمد تره کي تر مشرۍ لاندې بیرته د خلقیانو له ډلې سره یو ځای شو. نجیب ددغه تحولاتو په جریان کې نوی له زندان نه را خلاص شوی و، چې بیرته په ګوندي کشمکشونو او جنجالونو کې ور ګډ شو، د پرچم ډلې او سازمانونو کاملا یو تشکیلاتي بحران تېر کړ، ددغه ډلې غړو بیا هم له ببرک کارمل سره موافقت او له تره کي سره په مخالفت لاس پورې کړ. میر اکبر خیبر او د پرچم ډلې د رهبرۍ هیئت زیاتره غړي دببرک کارمل په څنګ کې ودرېدل، او بیا یې هم د نوموړي ملاتړ وکړ. نجیب هم چې د ګوند د ځوان کدر د غړیو له جملې څخه و، د ببرک کارمل حمایت یې وکړ، او له هغه نه یې دفاع وکړه. د ۱۳۴۸ هـ ش کال په ژمي کې چې دغه پېښه را منځ ته شوه، ګوند له سر نه تر پښو له ماتې او شړېدو سره لاس او ګریوان و، سپیرواګنیو چې د امریکا دمتحده ایالاتو د ولسمشر معاون د آسیا څو هېوادو ته له سفر نه وروسته یې افغانستان ته سفر و کړ، ددې سفر په ترڅ کې د کیڼ لاسو د سیاسي ډلو له خوا اعتراضي لاریونونه ترتیب شول، چې پرچمیانو هم د خپل ګوند دفرکسیون له پاتې غړو سره په لاریونونو لاس پورې کړ، او د فتنې په جوړولو سره چې د امریکا د بیرغ سوځولو، او د امریکا د متحده ایالاتو د ولسمشر ریچارد نکسون د انځورونو سوځولو، او د سپیرواګنیو موټړ په خوسا هګیو ویشتلو څخه عبارت وو، په دې توګه یې د خپل سازمان مات او شړېدلی بحراني حالت تر یو ځایه تلافي کړ. نجیب په دې ورځ د مظاهرو د رهبري کوونکو فعالینو له جملې څخه وو، نوموړي د امریکې بیرغ وسوځولو، او سپیرواګنیو یې د انتقادونو په ترڅ کې محکوم کړ، له دې پېښې وروسته د نور احمد اعتمادي حکومت د امریکا د متحده آیالاتو د سیاسي حیثیت د اعادې، او د وضعیت د جبیرې په موخه د پرچمیانو د فعالو غړیو په نیولو چې د مظاهرو په ورځ یې ګډون او ویناوې کړې وې، په ګډوډیو کې یې لاس درلودلی و، لاس پورې کړ. او زندان ته یې واچول. نجیب له خپلو پرچمي ملګرو سره یو ځای

بیا زندان ته ولاړل، دا ځل نه میاشتي په زندان کې پاتې شو. خو دا چې په دولتي ارګانوو کې یې نفوذ درلود په زندان کې هم په راحت وو، مطالعه یې کوله، سپورت یې کولو، ښه خواړه یې خوړل، چې وروسته له ښه صحت او زیات وزن سره له زندان نه را خلاص شول. زندان ته تګ یوازې د سیاسي تبلیغاتو او زیات کرېډت اخیستلو لپاره یوه وسیله شو ورته. په زندان کې یې هېڅ ډول آزار، تهدید او ضرر نه لیدل .

نجیب هم له ښه صحت او پنډ ورمیز سره له زندان نه را خلاص شو، خو دا ځل یې له ببرک کارمل نه دفاع نه کوله، هغه یې یو ځان غوښتونکی او قدرت طلبه شخص ګڼلو، او له اناهیتا سره د نوموړي له عشقي اړیکو به ډېر غږېدو، ببرک هم له نجیب نه خوښ نه و، هر وخت به یې په خپلو ګوندي حلقو او د خپل اعتماد وړ کدرونو کې د نجیب پر ضد تبلیغات کول، او نجیب به یې د سخت دریځی، بیرحمی او نه عطوفت په مظهر معرفي کولو.

دریمه برخه: له یوې بدکارۍ سره د نجیب واده:

په ۱۳۵۰ هـ ش کال کې په پوهنتون کې د محصلینو د ټولنې خوځښت خپل اوج ته ورسېد، سیاسي ګوندونو (پرچم، خلق، شعله جاوید) او مسلمانو ځوانانو دکابل پوهنتون د ټولو پوهنځیو له ټولګیو څخه خپل خپل نوماندان د محصلینو د ټولنې شورا ته معرفي کړي وو .

له نوموړو سیاسي ګوندونو نه هر یوه غوښتل په ټولنه کې له زیات نفوذ څخه برخمن وي، تر څو وکولی شي له هغې نه زیاته ګټه پورته کړي.

د محصلینو دټولنې ټاکنیز فعالیتونه ددې لامل ګرځېدل چې د پوهنتون ځوانان د سیاسي برنامو مخ پر وړاندې بیولو کې زیاته برخه ولري. د نوموړي کال په مني کې د محلصینو د ټولنې د شورا د استازو ناستې له ټاکنو وروسته دایرې شوې. د شورا د ناستو په یو کلنه دوره کې د استازو ترکیب متفاوت و، د کابل او ننګرهار پوهنتونونو محصلینو زیاتره د کیڼ لاسو سازمانونو فعالینو ته رایې ور کړې وې. شعله جاوید ۲۱ نفره، پرچمیان ۱۰ نفره، مسلمان ځوانان ۹ نفره، خلقیان ۴ نفره، او بې پرې کسان ۵ نفره، د ټولنې غړي ټاکل شوي وو.

نجیب هم د پرچمیانو د استازو له غړو څخه، د طب له پوهنځی نه د خپل ټولګي د استازي په توګه انتخاب شوی و، ده او خلیل (زمر) د محلصینو په

ټولنه کې د پرچمیانو د نماینده ګی د هیئت ګروپونه رهبري کول. د محلصینو ټولنې د همدې کال په ژمي کې د پوهنتونونو د لوایحو د رد لپاره چې د یموکراتیک ماهیت یې نه لرلو عمومي اعتصاب اعلان کړ، ددرسونو جریان قطع شو، د پوهنتون استاذانو هم د محلصینو له ټولنې نه دفاع وکړه، او د مظاهره چیانو له صفونو سره یو ځای شول، له مظاهره چیانو سره د دوی یو ځای کېدل د پوهنتون د استاذانو د ټولنې د جوړېدو اساس وګرځېدل.

نجیب په دې وخت کې د سلیمان لایق په وسیله د دکتور انس د خور حمیرا سراج له کورنۍ سره وپېژندل (دکتور انس په شاهي دور کې د اطلاعاتو او کلتور وزیر و) ددې موضوع مخینه جالبه ده، سلیمان لایق هغه وخت چې په راډیو افغانستان کې دنده تر سره کوله له شهلا جیلاني سره چې د حمیرا سراج د کورنۍ مشره لور وه عشقي اړیکې لرلې، د نوموړې لپاره به یې عشقي شعرونه زمزمه کول، او ډېری وخت به په خپله اداره کې د ډېرو عشقي احساساتو او شور له وجې له ځان نه بیخوده کېدو. او شهلا جیلاني به نوموړی د خپل ناز او نخرو او خپلې فحاشۍ د سحر په لومو کې ساتلو.

شهلا جیلاني له مختلفو افرادو سره د پراخه بدکارۍ د اړیکو له وجې بالآخره په ځانوژنې لاس پورې کړ، د شهلا جیلاني د ځانوژنې دلیل ډېرو خلکو ته معلوم و، کله چې شهلا جیلاني له خپل خاوند سره له تحصیلي بورس نه په استفادې سره مصر ته لاړه، هلته له فضلي سره چې د پولیسو صاحب منصب و، اوهغه هم د تحصیل لپاره راغلی و، آشنا شوه، او اړیکې یې ور سره جوړې کړې. بالآخره دغه اړیکې تر دې کچې مخکې لاړې چې یوه ورځ د شهلا خاوند نوموړې له فضلي سره په یوه بستره کې یو د بل په غېږ کې ګیر کړل. خاوند یې دداسې یو حالت په لیدو سره له دې کبله چې دا یوه خیانتکاره او بدکاره ښځه ده طلاقه کړه. او بیرته یې کابل ته را ولېږله. شهلا چې د بدکارۍ کسب یې له خپلې مور نه زده کړی و، وروسته له طلاق نه بیا هم خپلې بدکارۍ او بد اخلاقۍ ته ادامه ور کړه. کله چې فضلي کابل ته راغی بیرته یې اړیکې ور سره ټینګې کړې. تر دې چې له نوموړي نه امیدواره شوه. شهلا د خپل له لاسه تللي ژوند د تلافۍ لپاره له فضلي نه د واده کولو هیله وکړه. خو دا چې فضلي نوموړې ته د یوې بدکاره ښځې په سترګه کتل، او همیش یې د دې له بدن نه د خپل شهوت او هوسرانیو د مړولو لپاره استفاده کوله، حاضر نشو چې له نوموړې سره واده وکړي. شهلا د فضلي له خوا د نه، ځواب په اورېدو

په ځان وژنې لاس پورې کړ. او ځان يې له هغه موټر نه چې دا او فضلي پکې سپاره وو، بهر ته را وغورځاوه. او دا پېښه يې دمرګ لامل شوه.

له ځانوژنې وروسته کله چې د عدلي طب د ډاکترانو له خوا معاينه شوه، ثابته شوه چې ناروا حمل يې په خپله ګېډه کې روزلو. د شهلا جيلاني مور، حميرا سراج، او يا که دقيقتر ووايو حميرا جيلانې، د کابل په هوټل کې د آشپزانو د مشرې په توګه دنده تر سره کوله. نومورې خورا بد اخلاقه، فاسده او کرکجنه ښځه وه. تل به يې شراب څښل. قمار به يې وهلو. او له نارينه وو سره به د هوسبازۍ لپاره همبستره کېدله. کله به يې چې په قمار بازۍ کې پيسې وبايللې، نو بيا به يې د خپلو هم کسبه او هم مسلکه نارينه وو لپاره د خپلو لورګانو هرې يوې: شهلا، ليلا او فتانې دلالي کوله. او د خپلو لورګانو په بدنونو باندې د تجارت او معاملې په نتيجه کې به يې پيسې تر لاسه کولې. دا دنده او مسلک يې نه يوازې دا چې د کابل په فسادخانو کې تر سره کولو، بلکې د کابل په هوټل کې يې د پيسو د لاسته راوړلو لپاره بد کاره ښځې او نجونې بهرنيو سيلانيانو ته هم وړاندې کولې. حميرا له خپلې يوې بلې بد شکله خور سره چې د سردار سميع جان مېرمن وه په شهر نو کې قلعه فتح الله خان ته نېږدې اوسېده. د نومورې په کور به يې د شپې مجالس ترتيبول. او د کورنيو شرابو په پخولو سره به يې فاسد او بد اخلاقه کسان بدکاره نجونو ته راغونډول. او خپل دغه شرمناک ژوند ته به يې ادامه ور کوله. نومورې له رحمن جوود او تور ببرک سره د ناروا جنسي اړيکو په لرلو سره د ليلا او فتانې په نامه نړۍ ته نورې حراميانې راوړې. چې دوی په بدکارۍ او فحاشۍ کې دخپلې مور لاسونه تر څنګ ور وتړل... د حميرا سراج بدکاره لورګانې به کله کله د پاچا د زامنو د پام وړ هم ګرځېدې. شهزاده نادر او شهزاده داود پښتونيار به د عياشۍ لپاره د نومورو له جسدونو استفاده کوله.

د حميرا سراج خاوند حاکم جيلاني و، چې ځان ته يې مومند تخلص ايښی و. نومورې عياش، شرابخور او مفعول کس و. چې هميشه يې په خپل ژوند کې د ځان سړولو لپاره يو سړی ساتلو... سليمان لايق له داسې يوې کورنۍ سره چې خورا پرېوتې صفات او اخلاق يې لرل رفت آمد کولو او اړيکې يې ور سره لرلې. او د شهلا جيلاني لپاره به يې عشقي شعرونه جوړول.
سليمان لايق د هغو اړيکو له مخې چې له شهلا جيلاني سره يې لرلې، يو ښه خدمت وکړ. نجيب يې د حميرا سراج د دوه ناوړه، بې استعداده خو بدکاره لورګانو لپاره د کورني ښوونکي په نامه ور معرفي کړ.

نجیب په دې توګه یوې نوې فساد خانې ته لاره پیدا کړه او تر ستونې پکې ډوب شو. د حمیرا جیلاني کورته د نجیب تګ راتګ د ګوند د غړو تر جدي نیوکې لاندې راغی. میر اکبر خیبر چې په میکرویانو کې د حاکم جیلاني د مانۍ په ګاونډ کې یې ژوند کولو له نېږدې ددغه کورنۍ ټولې اخلاقي فجایع لیدلې. چې دغه کورنۍ څه ډول له بې شرمۍ او فساد نه ډک ژوند کوي. نوموړي چې د دغه کورنۍ له کورنیو اخلاقو او له ګناه او دنائت نه له ډکې ماضي نه پوره معلومات لرل، پر نجیب یې له دغه کثافت پروره، او په ګناه لړلو عناصرو سره د اړیکو له وجې سختې نیوکې کولې. او خپلې اړیکې یې ور سره پرې کړې. نجیب په لومړي سر کې ځان کورنی ښوونکې ښودلو، چې ګواکې نورې هېڅ ډول اړیکې نشته، ولې څه وخت وروسته نوموړی د حاکم جیلاني د بې سویې، بې علمه، نالایقې، بې لارې او بدکاره، څېرې سینه لور په عاشق بدل شو. چې بالآخره دغه ښاغلی با ناموسه انقلابي. او غیرتي پښتون. له همغه معلوم الحاله بدکاره فتانه (ساقي) سره واده وکړ. او په شرمېدلي ژوند یې یوه بله د شرم پاڼه ور زیاته شوه.

له فتانې سره د نجیب واده یوه شرمنده ګي او بې شرمې وه. چې د ګوند دغړو تر منځ یې یو ځوړ را پورته کړ. د ګوند ډېرو غړو د نجیب ددې عمل پر وړاندې د خپلې کرکې او نفرت اظهار وکړ. میر اکبر خیبر ددغه خبښنۍ په اړه خپل جدي غبرګون وښودلو. مګر ببرک کارمل د خپل مکارانه او فتنه ګر دریځ له مخې هم په میخ وار کولو او هم په بوټ. له یوې خوا یې د ګوند په سازمان کې د نجیب پر ضد پراخه تبلیغات کول، او له بلې خوا بیا له ډاکتر انس سره له فتانې سره د نجیب د نکاح پر دسترخوان ناست و. د کارمل د ګروپ د پراخه تبلیغاتو، نیوکو، سوالانو د زمزې له و جې نجیب تر دې بریده تر فشار لاندې راغی چې آخر ناروغ شو. او څو ورځې په مسلسل ډول په کور کې له سترګو پټ شو.

د یو څه وخت له تېرېدو وروسته یې د مصلحت لاره ونیوه، ببرک کارمل ته یې د تسلیمۍ غاړه کېښوده، چې د ببر کارمل سره په یو ځای کېدو په ګوند کې د کارمل د یوه فرمانبرداره او مطیع کس باندې بدل شو. او د میر اکبر خیبر له څنګ نه لیرې شو او د میر اکبر خیبر د مخالفینو له صف سره یو ځای شو.

نجيب چې کله فتانه د مېرمنې په توګه ومنله، څه هڅې يې و کړې چې د نوموړې د شخصيت تشې او کمياني ډکې کړي، مګر و نه توانېد. فتانه لنډه ونه او زيړې سترګې لري، د واده پر مهال خواره وه، مګر وروسته بيا چاغه شوه، ويښتان يې تور او سپين رنګې ده، فتانه داسې ځوک نه وه چې څه کمې تشې دې ولري. د بدکارۍ او بد اخلاقۍ له پلوه يې اوږده سابقه لرله. هغه د ظاهر شاه په وخت کې له نجيب سره له واده مخکې، د شهر غلغله، ګولډن لوتس، او خم زرګر په نايټ کلبونو کې په مسلسله توګه ډول ډول نڅاګرۍ کولې. مايع چرس به يې څښل. او لغړه نڅا به يې کوله.

فتانه جيلاني زياتره د فتانه ساقي په نامه شهرت درلود او په همدې نامه يادېده. ځکه چې نوموړې به د شرابخورو عياشانو په محفلونو کې له شرابو ډک جامونه ويشل. او شهوت پرستو سړيو نوموړې د ساقي په وياړ نازولې وه.

فتانه به له ډېرو سړو سره همبستره کېده، او خپل نا مشروع حملونه به يې د خپل اکا جلال جان او د مستورې په کورونو کې چې د جلال اکا لور يې وه، سقط کول. دا څه د دروا‌غو نکل نه دی، بلکې واقعيت دی. فتانې د آذر خياط له زوی عبد الله آذر سره ناروا جنسي اړيکې لرلې، تر دې چې عبد الله غوښتل له نوموړې سره واده وکړي، مګر پلار يې له دا ډول واده سره کلک مخالفت وکړ، او پرې يې نښود چې زوی يې عبد الله فتانه د مېرمنې په توګه ومني. فتانې چې له عبد الله نه نا روا حمل اخيستی و، بالآخره يې د مستوره جلال په کور کې سقط کړ. دا سقط کول د فتانې د ورځني ژوند برخه ګرځېدلې وو. کله چې د زرغونې په ښوونځي کې په تحصيل لګيا وه، د هوسبازو جينکو او هلکانو له يوې ډلې سره باميانو ته تللې وه، يوه هفته ورکه وه، دې پېښې د ښوونځي په چاپېريال کې لوی ځوږ جوړ کړی و. هغه نجونې چې فتانې له ځان سره باميانو ته بيولې وې، د هغوی کورنيو د ښوونځي ادارې ته له نوموړې نه شکايت وکړ، د ښوونځي ادارې له وزارت معارف نه د لازمو قوانينو په اخيستو سره نوموړې د يوې بدنامې او بد اخلاقه نجلۍ په نامه له ښوونځي نه وشړله. خو دا چې حميرا جيلاني د ډاکتر انس خور وه، دوباره واسطه شوه، او له خپل نفوذ نه په استفادې سره خپله په فساد لړلې لور يې بل ښوونځي ته تبديله کړه. تر څو هلته يو څو ورځې خپل له فساد او فتنې نه ډک ژوند ته ادامه ور کړي. فتانه په متواتر ډول د ناکامېدو په نتيجه کې د خپل بشپړ نالايقتوب له وجې له يوولسم ټولګي نه وشړل شوه. دا ځل د خپلې بدکاره کورنۍ په غېږ کې په پوره او بشپړه آزادۍ سره خپل بدنام کسب ته ادامه ور کړه. فتانه له

ښوونځي نه له شړل کېدو وروسته د معارف وزارت په یوه څانګه کې د تایپستي په توګه مقرره شوه. کله چې یې له نجیب سره کوزده وشوه، د نوموړي په وسیله یې له نعمت الله پژواک چې د محمد داود د ریاست جمهورئ په وخت کې د معارف وزیر و، د وزیر داخله فیض محمد په سفارش د جعلي شهادتنامې امر تر لاسه، او د دولسم ټولګي فارغ التحصیله او بکلوریا پاس شوه.

نجیب چې د طبقاتي مبارزې او ور سره نه پخلا کېدونکي تضاد دعوا یې لرله، له فتانې سره په واده کولو د سلطنتي دربار د مفسدینو محفلونو ته ور نېږدې کېدو. او طبقاتي پخلاینه به یې کوله، تر دې چې دشیرین خورئ په شپه د کابل په هوټل کې د حمیرا سراج او فتانه جیلاني ولي نعمت مارشال شاه ولی خان دښاغلي انقلابي؟ د کوزدې ګوته له بدکاره نڅاګرې فتانه ساقي سره تبادله کړه.

آفرین د ښاغلي انقلابي په حال چې نه یې په تېر کې اخلاق او پاک ضمیر در لود، او نه په اصطلاح دخپل انقلابي ژوند په دوران کې. چې فتانه جیلاني له خپل ټول فسق او فجور سره پرې ور علاوه شوه.

له فتانې سره د نجیب له واده وروسته او د ببرک کارمل په وړاندې د نجیب له په ګونډو کېدو وروسته په ګوندي حلقاتو کې د نجیب او مېرمنې پرضد یې تبلیغات کم شول. خو له دې سره سره نجیب و نه توانېد چې د فتانې هغه پېژندنه چې په ټولنه کې یې پرېښې وه له منځه یوسي. په ورځو ورځو به نجیب ددغه بد کاره او هرجایي ښځې له وجې له خلکو سره لاس او ګرېوان او په جګړه به اخته و. له غنضفر سره چې د نجیب یو سیاسي رقیب و، د جنګ اودعوې خبره دې حد ته ور سېده چې دنوموړي دوسیه د کابل ولایت د امنیه قومندانئ د قتل و جرح آمریت ته ورسېږي، مګر د موسی شفیق په حکومت کې د نیک محمد د نفوذ په وسیله دوسیه بیرته وتړل شوه، او مسله همدلته پای ته ورسېده.

نجیب بل ځل بیا، د محمد داود د جمهوریت د جشن د مراسمو په ورځو کې چې له ۱۳۵۶ د سرطان له ۲۶ سره یې سمون درلود د عبد العزیز خان لندني له لمسي عبد الله سره بله دعوه او جنجال را پورته کړ . او هغه داسې چې عبد الله له فتانې ساقي سره د خپلو عشق بازیو یادونه د نجیب پر مخ ور ویشتلې وه. او نجیب ته یې د یو بې غیرته او بې ناموس عنصر خطاب کړی و. دغه موضوع

د لوی جنګ او جنجال لامل شوه، تر دې چې عبد الله د اووم ثور له کوده تا وروسته د نجیب د غچ اخیستنې له ویرې له هېواد نه بهر وتلو ته مجبور شو.
پیغوونو او طعنو نجیب په ځانګړي ډول د سیاسي رقیبانو له خوا دېته اړ ایسته چې له فتانې سره خبرې غبرګې را غبرګې کړي او تر منځ یې تکر راشي.

په ۱۳۵۲ هـ ش د چنګاښ په ۲۶ نېټه د محمد داود کوده تا چې د خلقیانو او پرچمیانو په ګډون او هڅو ترسره شوه، په ملکي او نظامي برخو کې د د خلقي او پرچمي سازمانونو لپاره د پرمختګ او انکشاف ډېره ښه زمینه شوه، پلار مې له محمد داود سره د مخکني شناخت له مخې بیا په پېښور کې د افغاني تجارانو د وکیل په توګه وګومارل شو، دا د نجیب لپاره یو طلایي چانس و چې په برخه یې شو، نجیب د پلار له عوایدو نه په استفادې سره په بې غمه زړه له فتانې سره خپل میکروبي ژوند پر مخ وړلو. له ټولو پښتني، انقلابي؟ او مدني اصولو ځخه لیرې په بشپړه بې غیرتۍ سره د فتانې تر څنګ پروت و. نجیب په خورا بې شرمۍ سره چې دده خوی دی، فتانه یوه معصومه او با اخلاقه ښځه معرفي کوله. او هځه به یې کوله چې په دې توګه د نوموړې له ګناهونو، شرارت، فساد او شیطانت نه ډک ژوند پټ کړي.

پلار مې هم چې د فتانې په هکله یې پوره معلومات لرل، د فتانې په اړه به یې د نجیب خبرې تاییدولې. او به احمقانه توګه به یې فتانه په اصطلاح د پښتنې کورنۍ ننګ او ناموس ګڼله. اوهر چا به چې د فتانې په اړه حقیقت ویلو په ده به بد لګېدو. له هغه سره به یې مخالفت کولو او اړیکې به یې ور سره پرې کولې.
په تاسف سره باید وویل شي چې نوموړي د ننګ او ناموس سپېڅلي مفاهیم نه وو درک کړي، او دهغو په ارزښت نه پوهېدو. هېڅکله یوه بدکاره نشي کولی چې د یوې مسلمانې، یوې افغانې، او یوې داسې کورنۍ ننګ او ناموس وګرځي چې بنسټ یې پښتونېزم وي. د افغان مسلمان ولس د هر قوم په منځ کې، همدا ډول د پښتنو قبایلو په منځ کې هېڅکله د فتانې په څېر یوه بې ننګه او بې عزته فتنه نه شي را پیدا کېدی.

په اصل کې د افغانستان د ټولو قومونو په منځ کې چې هر څوک د فتانې په څېر د بدو اعمالو مرتکب وګرځي، د مرګ لایق ګڼل کېږي او په خپله سزا رسول کېږي. مګر پلار مې ړوند شوی و، د فتانې په بد اخلاقیو او فسادونو یې

سترګې پټولې. نومو‌ړي به هر وخت د غيرت خبرې کولې. خو له نجيب او مېرمنې څخه يې په خپل ملاتړ سره هر څه وبايلل.

پلار مې چې کله په پېښور کې دنده تر سره کوله، د محمد داود او پښتونستاني ملګرو تر منځ يې رابطو، د محمد داود له دغه اعتماد نه يې ناسمه استفاده کوله. په ګڼو بانو مانو به يې ډېرې زياتې پيسې خپل جيب ته اچولې. پر دې سر بيره نومو‌ړي به د نجيب په مشوره له تجارانو څخه بډې اخيستې.

پلار مې د څو دليلونو له مخې د رشوتخورۍ او سوء استفادې په برخه کې د نجيب لارښوونو ته اړتيا ليدله، پلار مې بې زړه و، مګر نجيب يوه ذره هم د قانون ضد کړنو له تر سره کولو نه يرېدو. له دې پرته، نجيب پوهېدو چې پلار د دولت مامور او د خپلو کړنو مسول دی، نه دی؛ ځکه خو د نجيب مشورې او مداخلې خپله د نجيب لپاره بې کاره پايلې نه درلودې. نجيب پيسو ته اړتيا لرله، او غوښتل يې د پلار له لارې په هر ډول چې کېږي، مفتې او بې سترړيا پيسې لاسته راوړي. پلار چې د نجيب په واسطه له اختلاس او د بډو اخيستو له لارې د نجيب د مشورو په نتيجه کې کومې پيسې تر لاسه کولې، يوه برخه يې له حاجي سحر ګل او حاجي ضراب ګل سره چې په هزاربزو مشهور وو، او د تجارت کسب يې کولو اېښودلې. يوه برخه به يې نجيب د خپل عيش او عشرت لپاره لوټلې، که به نجيب ډېرې پيسې نه تر لاسه کولې، د ده او مېرمنې تر منځ به يې جګړه پېښېده. او له پلار سره به مې د نجيب مناسبات خرابېدل. حميرا سراج هم په خپل ځانګړي مکر سره پلار او مور ته مې دوکه ور کوله، او د غوړه مالۍ او چاپلوسۍ له لارې به يې پيسې ترې شکولې.

نجيب له دولسو کلونو وروسته د طب پوهنځي پای ته ورسوله، له عسکري خدمت وروسته، د بالامرغاب په روغتون کې د خپلو نمرو مطابق په دنده وګومارل شو، مګر ده نشوای کولی چې د کابل د مکرويانو د عيش او عشرت آسوده او مفت ژوند د شمال د بيچاره خلکو د خدمت لپاره پرېږدي. د کمونيزم او روس له خدمت نه سترګې پټې کړي. د هر ډول ملي، وطنپالنې، غريبپالنې او خواخوږۍ له احساس نه بې برخې هلته يې له تګ نه انکار وکړ. د ډاکترۍ له دندې چې دده له شخصيت او ټيپ سره برابره نه وه استعفا وکړه، د خپل ګوند په منځ کې خپل دايمي کار او د کمونيستي عقېدې په خپرولو يې لاس پورې کړ .

نوموړی به هر ژمی د چکر لپاره له خپلې مېرمنې سره پلار ته مې پېښور ته ورتللو. په دې وخت کې د کې جي بي فعال غړي شاه محمد دوست چې د افغانستان له اشغال نه وروسته د بهرنیو چارو وزیر مقرر شو، په پېښور کې د قونسل په توګه دنده تر سره کوله. نجیب له دوست او دکورنیو چارو له وزیر فیض محمد سره د پاکستان د کیڼ لاسو ګوندونو، او د پاکستان د کمونیست ګوند په منځ کې د صوبه سرحد په قبایلو او بلوچانو کې سیاسي کار پر مخ وړلو، له دې وروسته به بیا هند ته تللو، هلته به د هند له کمونیست ګوند سره په تماس کې کېدو، هند له همغه وخت راهیسې د نجیب او کې جي بي تر منځ رابط و، نجیب په همدې کلونو کې د کې جي بي غړیتوب تر لاسه کړ، د قبایلو او صوبه سرحد په منځ کې یې هم د روس او هم د ځان په ګټه ډېر ښه کاروبار تر سره کړ.

نوموړی تر ننه پورې دخپلو همغو کارونو مېوه خوري، د شوروي بادارنو له خوا د کارمل په پرتله نجیب ته ترجیح ورکول همدا د نجیب د پښتونیزم مسله، د پاکستاني او هندي ټولنو ژوره پېژندنه، د پاکستان په دننه کې د قومونو او قبیلو تر منځ تفرقه اچول، د پاکستان د کیڼ لاسو ګوندونو مشران تطمیع کول د نجیب د سیاست ځانګړنې دي .

کله چې محمد داود د سیاسي وجوهاتو له مخې په ۱۹۷۷ کې خپل دریځ نوی کړ، او غوښتل یې چې یو بل لوری ونیسي، شوروي اتحاد د خپل توسعه طلبي او تفوق طلبي خاصیت له مخې نه غوښتل چې افغانستان مستقل هېواد وي او د ناپیلتوب خپلواک سیاست پر مخ یوسي. بریژنیف چې د شوروي د کمونیستي ګوند په سر کې یې قرار درلود، د محمد داود نوی تمایل یې د شوروي اتحاد د ګټو لپاره ګواښ وګڼلو، او تصمیم یې ونیولو چې د خلق او پرچم ډلې چې د شوروي د ګټو د خوندیتوب مخکني مزدوران وو، سره یو کړي، او ددوی په واسطه هغه کرغېړن پلان چې د افغانستان د سیاسي برخلیک لپاره یې طرح کړی و پلی کړي .

د ۱۳۵۶ هـ ش کال د چنګاښ په میاشت کې د خلقیانو او پرچمیانو د مرکزي کمېټې د ګډې ناستې په دایرېدو سره د خلق دیموکراتیک ګوند د بیا یووالي اعلان وکړ، او خطر زنګونه وکړنګېدل. په نوې مرکزي کمېټه چې له ګډې ناستې وروسته منځ ته راغله دیرش کسان شامل وو، چې له دواړو ډلو نه په مساوي توګه پنځه لس پنځه لس کسان ټاکل شوي وو .

نور محمد تره کی د عمومي منشي او ببرک کارمل د ګوند د دوهم منشي په توګه وټاکل شول، نجیب هم له ټاکل شوې ناستې وروسته په مرکزي کمېټه کې غړیتوب درلود. نوموړي په عین وخت کې د کابل ښار د کمېټې د منشي په توګه هم دنده تر سره کوله .

د ۱۳۵۶ کال په ورستیو کې د زرجان په نامه د یو خلقي له خوا د پلان د وزیر علي احمد تروروول د دیموکراتیک خلق د ګوند او د شوروي د کرغېړنو نیتونو ښکاروندی او ثابتوونکي وو، چې غوښتل یې نا امني او سیاسي بې ثباتي رامنځ ته کړي، او بیا د سیاسي ثبات د نه شتون په بهانه په کودتاه لاس پورې کړي. د داود رژیم را وپرځوي او د چارو واګې په خپل لاس کې واخلي.

زرجان د ماسپښین شاوخوا د پلان د وزیر د قلم مخصوص مدیریت ته لاړ، او له خرم سره د لیدو غوښتنه یې وکړه، په دې وخت کې خرم د جاپان له یوه رسمي پلاوي سره لیده کاته درلودل، زرجان نوموړی د توپانچې په زور د لېدو کتو له خونې څخه را بهر کړ، د پلان وزارت له ودانۍ نه یې بهر وویست، او بیا یې د وزارت د دروازې په خوله کې د توپانجې په ډزو ووژلو. او خپله وتښتېد.

ددغه کودتاه د پېښېدو او د دیموکراتیک خلق د ګوند د پلان په اړه دشوروي په سفارت کې نور محمد تره کي په یوه بلنه کې د هغو خبرو په ترڅ کې چې د افغانستان د نفوس شمېرنې او احصایې د سریزو په هکله (چې په ۱۳۵۶ کال کې د محمد داود د جمهوري دولت لخو ا یې پلان طرح شوی و) د مرکزي احصایې رئیس عبد الکریم حکیمي ته یې داسې وویل: (دا سرشمېرنه به هېڅ کله تر سره نشي(

دحزب دیموکراتیک خلق د رهبرۍ د پلاوو غړي ښه پوهېدل چې څه پلان به تر سره کېږي. او څه به پېښېږي. د ۱۳۵۷ کال په پسرلي کې د شوروي د کې جي بي سازمان د توطیې پر اساس میر اکبر خیبر ترور شو. باید پوښتنه وکړو چې روسانو ولې نوموړی ووژلو؟ ځکه چې نوموړی ددې سخت مخالف و چې دحزب دیموکراتیک خلق دې سیاسي واک تر لاسه کړي او هغه هم د کودتاه له لارې. نوموړی په دې اند و چې ګوند لا تر اوسه د واک د لاس ته راوړلو او ساتلو لپاره وړ تیاری نه لري؛ ځکه چې ګوند د افغانستان د اکثریت

خلکو له ملاتړ او ساتنې څخه برخمن نه دی. او یوازې د بین المللي ځواکونو (د شوروي ملاتړ ته اشاره ده) په ملاتړ تکیه نشو کولی. نوموړي د مارکسیزم د دکتورانو په څېر د خلکو ملاتړ له انقلابي واک نه لوړ ګڼلو.

مګر شوروي اتحاد او دګوند درهبری پلاوو غړو په هغه وخت کې دا ډول نظریات مردود ګڼل، بر دې سر بېره روسیې داسې یو فلز غوښت چې د هغه په واسطه د حزب د یموکراتیک خلق له لارې د پرچمیانو او خلقیانو تر منځ وحدت ونښلوي.

دغه فلز باید پخلاینه بله کړې وای. تر څو د داود د رژیم پر ضد د ګوند د غړو د تحریک انګېزه علني شي، له دې مخکې د کي جي بي ماشین غوښتل د ګوند په اړه دګوند د مشرتابه او غړیو ثبات او استقامت، او د ګوند د مشرتابه لپاره د غړیو اطاعت وآزمایي. په مستقیم ډول د ګوند دمشرتابه او غړیو د راغونډولو علني کول، او په یو نازک وخت کې د ګوند په مشری د یوې لویې غونډې رهبري کول د کي جي بي د ماشین له نورو موخو څخه وو .

خیبر په مرموزه توګه ماښام مهال په هغه سرک باندې چې له انصاري واټ نه جلا کېږي او ددولتي مطبعې په لوري ځي ووژل شو.

د نوموړي وژل ددې باعث شول چې د محمد داود حکومت او د دیموکراتیک خلق ګوند یو له بل سره ښکر په ښکر شي، په دې حال کې ګوند خپلو ټولو نظامي سازمانونو ته د تیار سی امر کړی و، د ګوند د رهبری پلاوو د میر اکبر خیبر ترور د افغانستان د تاریخ د تحول نقطه وبلله، او هغه یې د خاموشۍ د شکست پیل او د حرکت چینه اعلان کړه.

ګوند د میر اکبر خیبر مړی د څو زره نفري لاریون په بدرګه د شهدای صالحینو په هدیره کې ښخ کړ، او په همغه ځای کې د ګوند سیاسي سند چې د ګوند د راتلونکي دریځ او نیتونو څرګندونه یې کوله د ببرک کارمل له خوا ولوستل شو، او د محمد داود حکومت ته د زور آزمایلو چلنج ور کړل شو.

یوه ورځ وروسته، یعني د غوایي په شپږمه، یوه دولتي اعلامیه د رادیو افغانستان له لارې خپره شوه، په همدې ترتیب رسما اعلان وشو چې نور محمد

تره کی او ببرک کارمل له یو څو ملګرو سره یې ګرفتار شوي او محاکمه به شي.

د سبا ورځې په سهار (دغوايي اوومه) د افغانستان تاريخي تراژيدي پيل شوه. د غوايي د اوومې کودتاه تر سره شوه، د اسلم وطنجار د ټانک په ډز سره توروالی او تياري، استبداد او وحشت، انسان وژنه او جنايت پيل شول.
ولسمشر محمد داود، ورور يې محمد نعيم او د کورنيو غړي يې چې په کابل کې وو، او همغه د کودتاه په شپه په ارګ کې سره غونډ شوي وو، ټول د پرچميانو او خلقيانو په واسطه په بې رحمۍ سره ووژل شول. ان چې وړو ماشومانو يې هم خپل خوږ ژوند له لاسه ور کړ.

د يموکراتيک خلق ګوند له نامشروع لارې سياسي واک غصب کړ، او په نړۍ کې يو بل دولت د د توسعه طلبه شوروي اتحاد د سيمه ايزو ګټو د ساتنې او پيره دارۍ د چوپړيانو په حلقه کې ور اضافه شو. د افغانستان خپلواکۍ او حريت رنګ و بايللو، د کمونيزم د انقياد زنځير زمونږ د ملت د ژوند د تماميت له ځمکې را تاو شو.

کودتاه چيانو د خپل حکومت د انقلابي شورا د غړيوکابينه اعلان کړه، نور محمد تره کي د انقلابي شورا د رياست او د صدر اعظمۍ چوکۍ ونيوې. ببرک کارمل د دواړو پوستونو د معاون په توګه، يعني د انقلابي شورا معاون، او د صدر اعظم معاون وټاکل شو. مګر دغوايي دغه خونړۍ کودتاه او د پرچميانو او خلقيانو ګډ برخليک چې د روسانو په واسطه ټاکل شوی و، د ګوند ددغه دوه ډلو ترمنځ واقعي يووالي تامين نشوای کړای. ظاهرا د د ولت درئيس او د صدر اعظم په توګه د تره کي ټاکل کېدل چې خلقی و، او په دواړو چوکيو کې ببرک کارمل د معاون په توګه، بايد د خلقيانو او پرچميانو د قناعت وړ ګرځېدلي وای، او ددواړو ډلو تر منځ يې بايد په دولت کې موازنه ساتلې وای، مګر عملا داسې ونه شول. څو ورځې تېرې نه شوې چې بيا هم د نوي واک ته رسېدلي ګوند د ډلو تر منځ کورني اختلافات را څرګند شول. حفيظ الله امين د خلقيانو د استازي او سرکرده په توګه د کودتاه د فرمان د صادرولو د ادعا پر اساس په ببرک کارمل او پرچميانو بريدونه او غورځنګونه پيل کړل. د ورځو په تېرېدو سره د خلقي او پرچمي ډلو تر منځ د ګوند د مرکزي کمېټې او انقلابي شورا په د ننه کې درز زياتېدو، ببرک کارمل د کمزوي وضعيت په لوري وو، حفيظ الله امين د نجيب او وکيل چې دواړه له پرچمي ډلې څخه وو، او د

مرکزي کمېټې غړي وو د برطرفۍ غوښتونکی شو، نوموړي په دې اړه نور محمد تره کي ته د انقلابي شورا په ناسته کې یو یاد داشت ور کړ چې د بحث لپاره مطرح شو.

په یاد داشت کې راغلي وو چې نجیب د کابل ښار د کمېټې د منشي په توګه د ګوند د ملکي غړو په منځ کې د خپلې ډلې په ګټه فعالیت کوي، اوعبد الوکیل د نظامي غړو تر منځ همدا کار تر سره کوي؛ ځکه باید دوی توبیخ شي او د فریکسیون بازۍ او ډلبازۍ د فعالیتونو له وجې باید له هېواد نه بهر ته لاړ شي. او د سفیرانو په توګه وګومارل شي. نوموړي انقلابي شورا ته یو بل پېشنهاد وسپارلو، چې د انقلابي شورا غړیتوب ته له خلقي ډلې نه د یوولسو کسانو د ور زیاتول په اړه و. ببرک کارمل پوهیدو چې په انقلابي شورا کې د خلقیانو په زیاتوالي سره د ده موقف کمزوری کېږي، نو له همدې کبله یې له نوموړو پېشنهادونو سره ډاګیزمخالفت وکړ. دغه زیاتوالي په انقلابي شورا کې د نظرونو تناسب سره ګډوډولو. ببرک کارمل د پورتنیو ملاحظاتو او په انقلابي شورا کې د موقف دکمزورتیا په نظر کې نیولو سره چې پایله به یې له کار او ګوند نه دده لیري کېدل او سقوط و، تصمیم ونیو چې د انقلابي شورا ناسته پرېږدي. نوموړی له خونې نه بهر شو. (چېرته ځې؟) سید محمد ګلاب زوی چې هغه مهال د نور محمد تره کي د ګارد مشر و، له نوموړي نه یې پوښتنه وکړه.

کارمل: (بهر ته. زه نشم کولی ددې موضوع په اړه په تصمیم نیولو کې ګډون وکړم)

ګلاب زوی خپل ماشیندار د تهدید په توګه له اوږې را وایست، په لاس کې یې ونیو. په داسې حال کې چې د ټوپک شپېلۍ یې د ببرک کارمل لوري ته ور واړوله ویې ویل: (سمدستي دانقلابي شورا جلسې ته را وګرځه. په رای ګیرۍ کې برخه واخله. یا مخالفه رایه ور کړه او یا موافقه.).
ببرک کارمل یې چوکۍ ته را وګرځېد. خو دا ځل یې یو بل نوی تکتیک په کار واچولو. نوموړي وغوښتل تر څو ده ته، ورور یې محمود بریالي ته، نور احمد نور، وکیل، نجیب او ډاکترې اناهیتا راتبزاد ته د سفارتونو چوکۍ ور کړل شي. او موافقتنامې (اګریمانونه) یې دې راوغوښتل شي.
نور محمد تره کي او د انقلابي شورا نورو غړیو له دې وړاندیز سره هوکړه وکړه، او داکثریت له مخې پرېکړه وشوه چې نوموړي کسان دې په ایران،

بریتانیه، پاکستان، چکوسلواکیا، یوګوسلاویا او دامریکې په متحده آیالاتو کې د سفیرانو په توګه وټاکل شي.

یوه میاشت وروسته یې په نوبت سره له نومونړ هېوادونو څخه اګریمانونه را ورسېدل، هر یو د نومړو سفارتخانو په لور و روان شو، نور احمد نور امریکې ته، نجیب ایران ته، وکیل انګلستان ته، بریالی پاکستان ته، ببرک کارمل چکوسلواکیا او اناهیتا یوګوسلاویا ته لاړل.

مګر ببرک کارمل کرار کېنناست. دی پوهېدو چې په افغانستان کې واقعي واک د چا په لاس کې دی. چا ته باید ور شي او شکایت ور ته وکړي. د انقلابي شورا له پرېکړې وروسته نومړی نبغ په کابل کې د شوروي اتحاد سفارت ته لاړو، او د روسیې له سفیر پاپوزانوف سره یې ملاقات وکړ.

ببرک نومړي ته د ټولو مسایلو او موضوعاتو ګزارش ور کړ، او د شوروي د ملاتړ او مرستې غوښتونکی شو. نومړي حفیظ الله امین د ګوند د یووالي ضد، ډلباز او ډله خوښوونکی کس و بللو.

پوزانوف چې خپله لوی شیطان و، او شخصا یې هم ببرک کارمل، هم تره کی او هم امین پېژندل، او د خلق او پرچم له ذات البیني اختلافاتو نه خبر و، په طبیعي ډول یې نه غوښتل چې د کابل د کمونیستي حکومت دکار په دې لومړۍ مرحله کې چې د ځواکمنې او واکمنې ډلې یعني تره کي او امین د خپګان لامل وګرځي په ښکاره توګه مداخله وکړي؛ ځکه خو په داسې حال کې چې نومړي د ببرک کارمل خبرو ته په پوره زغم سره غوږ ونیو، له نومړي سره یې هېڅ مرسته ونه کړه، او مشوره یې ور کړه چې د خپل سفارت په لوري و خوځېږي. اوخپله دنده تر لاسه کړي.

ددې مشوره په پایله کې چې په حقیقت کې یو پرېکنده حکم و، نه ببرک او نه کوم بل ګوندي کولی شوای چې سرغړونه ورڅخه وکړي، نور ملګري یې هم د خپلو سفارتونو د چوکیو تر لاسه کولو لپاره دوستو هېوادونو ته په حرکت کې شول. کارمل د خپل نوي ماموریت په لوري د سفر پر مهال بیا هم له یوې نوې حیلې نه کار واخیست. نومړی په مسکو کې د یوې میاشتې لپاره تم شو.

داتحاد شوروي له مختلفو چارواکو سره یې مسایل له نېږدې په هغه توګه مطرح کړل چې زړه یې و. طبعا په دې مسایلو کې د خلقیانو او پرچمیانو اختلافات، د تره کي او امین مشرتوب. انقلابي شورا او جوړښت یې، د کمونیستي حکومت د کار طریقه او اجراءات. د ګوند، په ځانګړي ډول د ده خپل او دنورو پرچمیانو راتلونکی برخلیک پکې شامل وو. ببرک کارمل د خپلو خبرو له پای ته رسېدو وروسته چکوسلواکیا ته د خپلې دندې د تر لاسه کولو لپاره روان شو.

ببرک وروسته له هغه چې د نور محمد تره کي د مرستيالۍ له دندې ګوښه کړل شو، مخکې له دې چې د مسکو او چکوسلواکيا په لوري روان شي، په يو لړ پټو فعاليتونو يې لاس پورې کړ. تر څو يوه نوې کودتاه برابره کړي، تره کی او امين د خلق له ډلي سره، له واک نه ليرې کړي، او خپله د حکومت واګې په لاس کې واخلي. نوموړي ددفاع له وزير جنرال قادر، د پلان وزير سلطان علي کشتمند، د ټولګټو وزير محمد رفيع، او د وسلوالو ځواکونو لوی درستيز جنرال شاهپور خان احمدزي سره خبرې کړې وې، تر څو د سرور منګل، نجم الدين کاوياني او د پرچم ډلې د نورو ملکي فعالينو په مرسته د لوی اختر په ورځو کې نظامي کودتاه پلې کړي، د نور الامين (نور محمد تره کي او حفيظ الله امين) دولت له منځه يوسي.
مګر د هغوی ټول فعاليتونه د تره کي او امين تر څارنې لاندې وو. وروسته له هغه چې کارمل او انډيوالان يې له کابل نه لاړل، او خپلې دندې يې تر لاسه کړې، د تره کي حکومت ددې خبر د خپرولو په فکر کې شو، د ۱۳۵۷ دزمري په مياشت کې يعني له کابل نه د ببرک کارمل له تګ يوه نيمه مياشت وروسته، او د مسکو دسفر له پای ته رسېدو دوه اونۍ وروسته د کابل د رسنيو له لارې د کشتمند، قادر، رفيع او جنرال شاهپور د نيول کېدو او بندي کېدو خبر خپور شو. له هغه وروسته د هغوی اعترافونه په ورځپاڼو کې خپاره شول.
د نور الامين (تره کی او امين) حکومت، د يوې ځانګړې اعلاميې په ترڅ کې څرګنده کړه چې د نوموړ کسانو فعاليتونه له ډېر وخت راهيسې د اګسا سازمان (د افغانستان د ګټو ساتونکې ادارې) چې د نور الامين د کمونيست دولت د جاسوسۍ او د حالاتو د ريکارډ اداره ګڼل کېده، او اسد الله سروري يې سرپرستي کوله تر څارنې لاندې وو، د نوموړې ادارې جاسوسانو کشف کړې وه چې د ببرک کارمل ډلې غوښتل په کودتاه لاس پورې کړي او د نور الامين دولت د علمي سوسياليزم له اصولو نه د کږېدنې په بهانه رانسکور کړي. په ورځپاڼو، جريدو، راډيويي او تلويزيوني رسنيو کې د سلطان علي کشتمند د اعترافاتو له خپرېدو، او د پرچميانو د نيتونو له روښانه کېدو سره چې د ببرک کارمل تر مشرۍ لاندې يې فعاليت کولو د نور الامين حکومت له ګوندي او دولتي چوکيو نه د د پرچميانو په پراخه تصفيې لاس پورې کړ. يو لوی تعداد يې ونيول او زندانيان يې کړل. د نور محمد تره کي تر مشرۍ لاندې انقلابي شورا ببرک او انډيوالان يې له انقلاب سره خيانت کوونکي. او د محاکمې وړ وګڼل. او د سفارتونو له دندو يې ګوښه کړل.
ددې پېښو په ترڅ کې حفيظ الله امين دنوي دولت د بهرنيو چارو د وزير په توګه کيوبا ته سفر وکړ، او له فيډل کاسترو سره يې ملاقات وکړ، د بيرته لا

ګرځېدو پر مهال باید په ایران کې تم شوی وای، خامخا په هوایي ډګر کې به په ایران کې د سفیر او د افغان لوی سفارت د دیپلوماتیک ګروپ له خوا د نوموړي هرکلی کېدو.
په هغه وخت کې نجیب په تهران کې سفیر و، نوموړي د ترهګرو یو ګروپ مسلح کړی او تیار کړی و، تر څو د ایران په هوایي ډګر کې حفیظ الله امین ترور کړي. د اناهیتا راتبزاد زوی کانیشکا چې خپله په همدې ګروپ کې و، په دې اړه یې ددې کتاب لیکونکي ته داسې کیسه وکړه: (حفیظ الله امین، د تهران په هوایي ډګر کې د تم کېدو پر مهال د هیلو او تشریفاتو پر خلاف، له طیارې څخه را ښکته نه شو، چې د ټولو د تعجب وړ و ګرځېد. او ترور تر سره نه شو. ولې را ښکته نه شو؟ آیا له دسیسې نه خبره شوی و؟ معلومه نه ده. زه او سرور چې د نجیب باجه او په هند کې سفیر دی، د ترور کوونکو په ډله کې وو (
د کشتمند او همکار ګروپ له نیولو وروسته، خپله د ببرک کارمل په شمول د شپږو سفیرانو د ګوښه کېدو مکتوبونه صادر شول. او ټول له خپلو دندو ګوښه کړای شول. د دوی د کوښه کېدو په مکتوبونو کې راغلي وو چې دوی ټول د ګوندي محاکمې لپاره باید بیرته کابل ته راشي. مګر کارمل او انډیوالانو یې دغو مکتوبونو ته کوم ارزښت ور نه کړ او کابل ته را نغلل.
نجیب چې د ایران دسفیر په توګه یې دنده تر سره کوله، هم په همدې لړۍ کې له خپلې دندې ګوښه کړل شو، نوموړی مخکې له دې چې له تهران څخه لاړ شي، یوولس ملیونه ریاله چې مخکې، د مخکني سفیر زلمي محمود غازي له خوا د افغانستان د سفارت د ځمکې د پلورلو له درکه د ایران په بانکې د امانت په توګه اېښودل شوې وې. چور کړې. پر دې سربېره نوموړي د افغانستان د سفارت سامانونه، چې کوچونه، چوکۍ، مېزونه، دخوب کټونه، د ټایپ ماشینونه او نور پکې شامل وو لیلام کړل. پیسې یې په خپله جیب کې واچولې، او له خپلې نځاګرې میرمنې سره یو ځای د یوګوسلاویا په لوري وخوځېد. هلته له نورو غلو، یعنې لېرې کړای شوو سفیرانو سره یو ځای شو. ببرک کارمل، اناهیتا، نور احمد نور، محمود بریالی او عبد الوکیل ټول هملته سره یو ځای شول، او له سفارتونو څخه په تښتول شویو پیسو یې له عیش او عشرت نه ډک اشتراکي ژوند ته مخه کړه. تر څنګ یې نورو وړو وړو انډیوالانو د دوی د ښه چوپړ او پنډوکیو د وړلو لپاره ځانونه هلته ور ورسول، د مرغومې د شپږمې نېټې له پېښې وروسته ددوی هر یو د پنډکیو د وړلو له وجې په سفارتونو کې په دندو و ګومارل شول. زمان قطب یار، چې بیا

وروسته د ختیځ آلمان سفیر شو، عنایت سادات، غلام او زلمی شهباز له همدې ډلې څخه وو.

نجیب چې تر ټولو زیاتې د سفارت پیسې یې غلا کړې وې، په یو ګوسلاویا کې د هستوګنې پر مهال یې د " هلنابایو " په نامه یوه ښکلې معشوقه چې مور یې یو ګوسلاویایی او پلار یې جرمنی و، پیدا کړې وه، نوموړې په همدې غلا کړیو پیسو دهلنابایو په نامه یو هوټل وپیرلو. هلنا لوړه دیرش کلنه ښځه وه، سترګې یې می رنګې، وتلې پزه، وتلې او کلکې شهواني سینې یې لرلې، لومړی یې د نجیب د موټروانې په توګه کار کولو، له لوړ پوندو بوټانو سره به یې نازک او وریښمنې جامې اغوستې، تر څو د بدن غړي یې ښه روست ښکاره شي. کله چې فتانه چې خپله به تر نیمو شپو د بدکاریو په مرکزونو کې ورکه وه، له هلنابایو سره د نجیب له اړیکو، او په بلګراد کې د هغې په نامه د هوټل له پیریدلو خبره شوه، سخت غبرګون یې وښود. د عشق خبره جنجال ته سره ورسېده. نجیب خپله مېرمنه په سوټې ووهله. په دې ترڅ کې نور احمد نور او محمود بریالی چې له فتانې نه یې دفاع کوله هم د نجیب د وهلو ټکولو وړ وګرځېدل. د اخ وډب پر مهال د بریالي عینکې له سترګو ولوېدې او ورکې شوې. د جنجال لمنه پراخه شوه. تر دې چې د یوګوسلاویا پولیس او د کي جي بي مامورین مداخلې کولو ته مجبور شول. نجیب او محمود بریالي د لوېدیځ آلمان او انګلیستان په لوري وتښتېدل.

د نجیب دوهمه لور، په یوه معیوبه او فلج شوې بڼه د عملیاتو (سزارین) له ستونزو سره په لویدیځ آلمان کې وزېږېده. د ماشوم د معیوبوالي لامل یې د مور له خوا د شرابو څښل. او د مایع چرسو څکول وو... د شوروي حکومت د فرانسې د کمونیست ګوند له لارې نجیب او فتانه فرانسې ته ولېږل. نوموړو خپله عیبجنه ماشومه فرانسې ته له ځان سره بوتله، او د هغه ځای په یوه روغتون کې نوموړې ماشومه د دوه کلونو لپاره بستر پاتې شوه. لګښتونه یې د فرانسې د کمونیست ګوند له خوا ور کول کېدل. نجیب هم د نوموړي ګوند له ملاتړ نه برخمن شو.

د ۱۹۷۹ م کال د سپتمبر په لسمه نېټه نور محمد تره کي د کیوبا په هاوانا کې د بې پرې هېوادونو د دولتونو او حکومتونو د مشرانو په شپږم کنفرانس کې له ګډون کولو وروسته کابل ته د بیرته را تګ پر مهال مسکو ته لاړ، او له لیونید بریژنف سره یې ملاقات وکړ. په کابل کې حفیظ الله امین دې نتیجې ته ور سېد چې رقیب یې تره کي له روسانو سره دسیسه جوړه کړې ده تر څو دی له منځه یوسي. څلور ورځې وروسته، یعني د سپتمبر په څوارلسمه نېټه په کابل کې د شوروي سفیر الکسندرپوزانوف په یوه ناسته کې هڅه وکړه تر څو دغه

دوه خلقیان سره پخولا کړي، مګر د مناقشې په ترڅ کې چې نوره هم سختېده، ډزې وشوې. او تره کی سخت ټپي شو. ځینې وایي چې تره کی د ګارد ددوو کسانو له خوا زندۍ شو. په هر صورت د تره کي له مرګ نه وروسته امین واک تر لاسه کړ.

د شوروي حکومت ته امین د منلو وړ نه و. ددې لپاره چې د نوموړي د له منځه وړلو پلان جوړ کړي، شوروي بیا هم خپل ژمن غله له یوګوسلاویا، فرانسې، لویدیځ المان او انګلیستان څخه مسکو ته را وغوښتل. او د امین د ورکولو پلان یې جوړ کړ. نور احمد نور او عبد الوکیل کابل ته راغلل. ببرک او اناهیتا په تاشکند کې منتظر شول. نجیب او محمود بریالی په مسکو کې پاتې شول.

په دې وخت کې نجیب د اندروپوف په یوه میلمستون کې چې د کې بي جي رئیس و اوسېدو، اندروپوف ژمنه ور سره وکړه چې په موقع سره به یې د ببرک کارمل ځای ناستی جوړوي، او دی باید مناسبه تیاري او وړتیا له ځانه وښیي. نجیب د شوروي وروستني غلام زمونږ د هېواد د اشغال په لومړنۍ اونۍ کې په مصونه توګه له مسکو نه کابل ته را ورسېد. او د جهنمي خاد چوکۍ چې وار له مخکې یې د روسي بادرانو له خوا ورته ټاکل شوې وه، ونیوله. نجیب د خاد په جوړلو سره د شوروي را صادر شوي دولت ته لا نور استحکام ور په برخه کړ.

زمونږ د هېواد له اشغال نه وروسته د روسانو د پروپاګندو او تبلیغاتو ماشین په ټوله نړۍ کې په پراخه تبلیغاتو لاس پورې کړ، او اعلان یې وکړ چې ګواکي د افغانستان ځمکنۍ بشپړتیا د پاکستان، امریکې او چین له خوا له ګواښ سره مخ وه، امریکایي او چینایي سرتېري د افغانستان په دننه کې د دې هېواد د قانوني دولت (چې هغه خپله روسانو ورک کړ) پر وړاندې جنګېږي، له همدې کبله مونږ خپل نظامي ځواکونه د انټرناسیونالیستۍ دغوښتنې پر بنسټ د خپلو افغاني ورونو (خلقي او پرچمي مزدورانو) د مرستې لپاره افغانستان ته ولېږلې، او له یو لنډې مودې وروسته به خپل یو ځو ځواکونه له افغانستان څخه وباسو.

دا د روسانو له خوا د ۱۹۷۹ د دسمبر په ۲۷ زمونږ دهېواد د اشغال لپاره بهانه وه، هغه لنډه موده چې روسانو یې خبره کوله، لس کاله یې ونیول، ددې مودې په ترڅ کې زمونږ د مظلوم او کړېدلي ولس یو نیم ملیون انسانان شهیدان شول، پنځه ملیونه نورو د روسانو، پرچمیانو، خلقیانو او د ملګرو د سخت وحشت، انسان وژنې، او جنایتونو له وجې یې هجرت وکړ، زمونږ د خلکو په

زرهاوو کورونه وران شول، افغانستان د خپلواکۍ او اسلام د قربانیانو دغم په کور بدل شو.
نجیب، دغه پروتي موجود. د خاد د چوکۍ په نیولو سره ،لاس په کار شو، په لومړي قدم کې یې د یو نامشروع او انسان ضد، لاسپوڅي رژیم د بقا لپاره د روس د کي جي بي د مشاورینو په ګډون د یوې بشپړې جاسوسي اداري پلان جوړ کړ. د خاد د جهنمي اداري مامورین د یوکال په ترڅ کې له ۵۰۰ څخه زرهاوو کسانو ته ورسېدل. له ټولو مخکې یې ټول هغه لوچکان او پلید عناصر چې پېژندل یې، د خاد په اداره کې را ټول کړل. او د نظامي رتبو په ورکولو سره یې هغوی جاسوسۍ او انسان وژنې ته وهڅول. نجیب ددې لپاره چې د جاسوسي اداري فعالیتونه یې تر خپلو سترګو لاندې په ښه توګه تر سره شي، خاد ته یې بدکاره ښځې جذب کړې. او داستخباراتو د تر لاسه کولو لپاره یې له هغوی نه استفاده کوله. نوموړي د خاد په وسیله د رستورانونو او د فساد د ترویج د کورنو په جوړولو لاس پورې کړ. چې په هغه کې به د خاد بدکاره ښځې د خپلو دندو په پر مخ بیولو بوختې وې. دغه د فساد ځالې د (د شنه مارغه کلپ) په نامه او د (نمبر ۹ کلپ) په نامه یادېدلې. نوموړي کلپونه په ۱۳۶۱ کال کې د سرښندونکو مجاهدینو د بم په نتیجه کې منفجر کړل شول.
په دې پېښه کې د امان الله په نامه یو ځوان د خاد د مزدورانو له خوا ونیول شو، نوموړی زما د پلار د دوست حاجي الله نظر د زوم ورور و، نجیب نوموړی اعدام کړ، او په دې توګه یې د حاجي الله نظر دوستانه اړیکې او خدمت له خپلې بېرحمۍ او خونخوارۍ نه قربان کړل. نجیب همدا رنګه په ټولو دولتي او غیر دولتي موسساتو او ځانګو کې مختلف افراد دخاد غړیتوب ته جذب کړل، او هغوی ته یې په لوړو چوکیو کې ځای ور کړ.
نجیب په بهر کې په ټولو افغاني سیاسي نماینده ګیو کې دخاد جاسوسان درسمي مامورینو په توګه ټاکلي وو. هغوی هم خاد ته جاسوسي کوله اوهم کي جي بي ته. په ځانګړي ډول په لویدیځو هېوادونو کې د خاد هغه ډاډمن غړي چې د کي جي بي شپږ میاشتني او یو کلن جاسوسي کورسونه به یې ویلي وو ټاکل کېدل.
احمد سرور په لندن کې د افغان سفارت مشاور چې د نجیب باجه کېږي، هم دهمدې کي جي بي له جاسوسانو څخه دی، او له لیلا سراج سره یې چې د حمیرا سراج کورنۍ له بدکارو نجونو څخه وه، واده کړی، چې د دیپلومات په توګه د جاسوسي دندو تر سره کولو په غرض لندن ته لېږل شوی و، نوموړی اوس په دهلي کې د کابل حکومت سفیر دی.
نوموړي د جاسوسي تربیې شپږ میاشتني کورسونه په مسکو کې وویل، د کورس له پای ته رسېدو وروسته د خاد او د کي جي بي د غړي په توګه د

ډیپلوماتیک ماموریت تر لاسه کړ. نوموړی په حبیبیه ښوونځي کې د تحصیل په دوره کې د ظاهر شاه د زوی محمد داود پښتونیار له هلکانو څخه و، چې زیاتره وخت به یې هغه ته د عیاشو او بې لارو نجونو دلالي کوله. نوموړی یو پرېوتی، نهایت نالایقه او بې استعداده انسان و، په هېڅ رشته کې تخصص نه لري، نوموړي د پادشاه دزوی ملاتړ غنیمت ګڼلی او د هغه په نوم یې یو ښوونځی پرانیست. نوموړی اوس د نجیب او کي جي بي په پناه کې دی. د جاسوسۍ بې شرمه دندې تر سره کوي. او خپل د غوړه مالۍ ژوند په مخ وړي.
د نوموړي مېرمن لیلی جیلاني، د حمیرا سراج دوهمه بدکاره لور ده. چې د ټولې کورنۍ په څېر یې له اوږدې مخکنۍ فحشا او بدکارۍ څخه برخمنه ده. نوموړې هم په بشپړې نالایقۍ سره ښوونځی پای ته ورسولو. او د خپل ماما داکتر انس په مرسته چې د معارف وزیر و د فرانسي له تعلیمي بورس نه په استفادې سره پاریس ته لاړه. مګر د نالایقۍ له مخې ناکامه شوه. کله چې دفرانسي حکومت د نوموړې بورس قطع کړ، څو میاشتې د پاریس ښار په سرکونو د بدکاره ښځو په څېر دربدله. او په بدکارۍ او فحاشۍ به یې لاس پورې کولو. وروسته له هغه چې تور مخ او ناکامه بېرته کابل ته راغله، بیا یې د ډاکتر انس په سپارښت یوګوسلاویا ته تحصیلي بورس پیدا کړ او هلته لاړه. متاسفانه چې هلته یې هم خپلو تحصیلاتو ته ادامه ور نکړای شوه. بیر بیا کابل ته راغله. بالآخره یې له احمد سرور سره کوزده وشوه، له سرګردانۍ او دربدرۍ نه وژغورل شوه.
سرور څه وخت وروسته له لیلا څخه د جلاوالي تصمیم ونیو. مګر نجیب منځګړیتوب وکړ. او پرې یې نښود چې دغه جلاوالی را منځ ته شي. کله چې نجیب په تهران کې سفیر و، لیلی او سرور یې ځان ته ور وغوښتل، هغوی به یې ساتل. نوموړي سرور د سفارت سکرتر وټاکلو. کله چې نجیب له سفارت نه ګوښه کړای شو او یوګوسلاویا ته لاړو، سرور او لیلا په ایران کې پاتې شول. د شوروي د سره پوځ له خوا د افغانستان له اشغال، او د خاد درئیس په توګه د نجیب له راتګ نه وروسته نوموړي احمد سرور په تهران کې د افغانستان په سفارت کې د یو مامور په توګه وټاکلو. وروسته یې نوموړی د خاد غړی، او په ایران کې یې د کي جي بي په ارتباطي چینلونو کې منظم کړ. نوموړی بیا وروسته څو کاله په لندن کې د افغانستان سفارت شارژدافیر و. چې د نجیب او ظاهرشاه د رابط دنده یې پر غاړه لرله. نوموړی نن هم په هند کې همغه دنده پر غاړه لري، د سرور یو ورور چې نجیب نومېږي، له لسو کلونو را په دې خوا په آلمان کې په پټو پولیسو کې و، او په هامبورګ کې د نجیب په ګټه

فعالیت کوي. په هر حال، په خاد کې دنجیب اساسي کار د کي جي بي د دیپلوماتانو او کمونیستو ځوانانو ځواکمنول وو. نوموړي د ځوانانو په سازمان کې مسلکي کمونیستان روزلي. په هغه وخت کې د نوموړي سازمان د غړیو شمېر دیرش زرو ته رسېدو. چې کم تر کمه پنځوس سلنه یې پښتانه او بلوڅان وو. چې په سر کې یې د کي جي بي فعال او ځوان جاسوس فرید مزدک کار کوي. او د خاد په جاسوسه اداره کې د زخیره شوي ځواک په توګه بنسټیز رول لري.

ټول هغه ځوانان چې خاد ته جذبېږي، لومړی د ځوانانو د سازمان له خوا پېژندل کېږي، د سازمان له تضمین او د عضویت د پاڼې په پای کې دمزدک له تاییدي لاسلیک وروسته د خاد د غړي په توګه د وفادارۍ لوړه کوي. د خاد شیطاني ځواک، دنجیب او روسانو د زیاتې پاملرنې له وجې زمونږ په ټوله ځورېدلې ټولنه کې ریښې کوي.

د یوه شقاوت پالونکي، خاین او جنایتکار سازمان مشري هغه دشرم داغ دی چې نجیب نشي کولی له خپل تندي څخه یې پاک کړي.

څلورم فصل

خاد او انسان وژونکی نجیب.

د خاد جنایتکار او ظالم سازمان هغه وخت په فعالیت پیل وکړ کوم وخت چې د افغانستان مجاهد او مبارز ولس پراخه جهاد پیل کړی و. د افغانستان د مقاومت ځواکونه د شوروي د بې شرمانه تجاوز او د کابل دلاسپوڅي حکومت د استقرار پر ضد بنه خپله کړې وه. زمونږ پر هېواد د شوروي نېغ برغل د روسي کمونیزم له بلا څخه د خپلواکۍ د بېرته تر لاسه کولو لپاره د افغان ولس زړور جهاد ته تازه څپې ور په برخه کړې. د روسي ځناور په وړاندې دافغانستان د خلکو قوي مقاومت دنړۍ دټولو نظرونو او عامو افکارو پام ځان ته واړولو.

د ټولو خپلواکو ملتونو مادي او معنوي مرستې د افغان ولس د برحقې داعیې لپاره ورځ په ورځ زیاتېدلې. په داسې حال کې چې زمونږ ولس برخلیک ټاکونکې جګړې ته ادامه ور کوله، د شوروي د دهري او جنایتکار دولت مشاورین، له نجیب. دغه د شیطاني ځواک دوران ته نوي رسېدلي فرمانبردار سره د خاد د خونخوارۍ او انسان وژونکې موسسې په سازمانولو بوخت وو. نجیب د کي جي بي د مشاورینو په مرسته د خپلواکۍ غوښتونکو مجاهدینو د له منځه وړلو کرغېړن پلانونه جوړول. او د خاد د انسان وژونکو په واسطه یې د جرمونو په سټیج وړاندې کول. نجیب په چل او شیطانیت سره د مجاهدینو په منځ کې جاسوسان په دندو وګومارل. او د جاسوسۍ په واسطه د تر لاسه شویو

اطلاعاتو له مخې به يې د افغانستان د خلکو د شامل جهادي خوځښت په وړاندې د ظالم نظام د تحکيم لپاره کار کولو. نجيب به هر ځل چې د افغانستان د مجاهدينو په نيولو کې بريالی کېدو، د کي جي بي د ابليسي او انسان وژونکې دستګاه په وړاندې به يې خپل اعتماد او اعتبار زياتولو.

نجيب د خاد درياست پر مهال د ستالين او بيريا د ظلم او انسان وژنې لار خپله کړه. بيريا د ستالين په وخت کې د کي جي بي د جاسوسۍ د استخباراتي سازمان مشر و. نوموړی د شوروي د کمونيستي نظام د مخالفينو په وژلو او خونړيو اعدامولو کې په جلاد مشهور دی. کله چې ستالين په ۱۹۵۳ کې مړ شو، بيريا غوښتل د هغه ځای ناستی شي، مګر څه رنګه چې خروسچف د خپلو خاطراتو په کتاب کې چې په غرب کې چاپ شو وايي چې ده د هغه وخت له دفاع وزير سره د کريملين په دننه کې د بيريا پر خلاف دسيسه جوړه کړه، ا ود ستالين له مرګ نه څو ورځې وروسته يې بيريا په مسکو کې د کي جي بي په زندان کې چې (لوبيانکا) نومېده اعدام کړ.

نجيب د خونخوار بيريا په څېر د ۹۰ زره بيګناه افغانانو د نيولو او وژلو حکمونه چې د خپلواک او اسلامي افغانستان په خاطر يې د مقدس جهاد او مبارزې بيرغ پورته کړی وو، لاسليک کړي دي. دغه ټول کسان د خاد په دهشتګاوو کې په بيرحمۍ سره شکنجه شول. او دشکنجو او کړولو په مختلفو وسايلو او طريقو اعترافونه ترې اخيستل کېدل. نجيب د بيريا په څېر له دغو شکنجو خوند اخيست. نوموړی بيا هم د بيريا په څېر ځان د لاسپوڅي او کمونيستي رژيم د ساتنې مسول ګڼلو. د اعترافاتو له اخيستلو وروسته به نجيب زندانيان وژل.

ددغه شکنجو عيني ګواه زه خپله يم. کله چې زه په کابل کې د صدارت په مانۍ کې د خاد په زندان کې په ۱۹۸۶ کې څلور مياشتې بندي وم. د مختلفو سياسي تنظيمونو له ګڼو زندانيانو سره مخ شوم. ما وليدل چې هغوی څه ډول شکنجه شوي وو. زياتره تحقيق او شکنجې به د شپې له خوا تر سره کېدې. د خاد مستنطقين چې دنجيب تربيه يې لېدلې وه ټول ظالم، مستبد او حيوان صفته وو. زندانيان به يې ټوله شپه بې خوبه کول. سخت به يې وهل او ټکول. په سخت ژمي کې به يې جامې ترې وايستې. له تودخې پرته په يوه يخه خونه کې به يې دېته مجبورول چې همداسې لپ لغړ ولاړ وي. د شپې له سره تر سهاره به څلور پنځه پيره داران د دوی د څارنې لپاره تبديلېدل. تر څو پرېنږدي چې زندانيان ويده شي.

زنداني غريب د دا ډول غير انساني شکنجو له وجې آخر له پښو لوېدلو. او دېته به حاضرېدو چې په خپل ځان تورونه پورې کړي. د مستنطق امرونه ومني. له دا ډول شکنجو او کړاو نه د خلاصون لپاره ناحقه اعترافونو ته ځان ور کړي.
دا د کړولو او شکنجه کولو يوه عادي او معمولي بېلګه وه، کمونيستو خاديانو د افغانستان مجاهدينو ته داسې شکنجې ور کولې چې دهلتري نازيانو شکنجې د سرې هېرېږي. لکه په مقعد کې دجوشو اوبو پېچکاري کول. او د فانتا دبوتلونو ننويستل....... هغه څه چې د انسان عقل يې نه مني، نجيب او نورو انسان وژونکو خاديانو زمونږ دمجاهد ولس په مقابل کې تر سره کول.. له روحي کړاو نيولې تر وژلو او وينو تويولو پورې، د خلکو د قانوني او روا ملکيتونو، مالونو او جايدادونو له ضبط څخه نيولې پر کورنيو، عزتونو او ناموسونو باندې تر تجاوز پورې. له سياسي استبداد او اختناق نه نيولې د سياسي مخالفينو تر ترور او ورکولو پورې. د وحشت د فضاد له ايجادولو نيولې زمونږ د مليونونو هېوادوالو تر فراري کولو پورې. ټول دغه جنايتونه د خاد اداري په وسيله د نجيب تر مشرۍ لاندې تر سره شوي. مګر نجيب په بشپړ وياړ سره خاد، دغه د شر زيږولو او ګناه پاللو دستګا ته پراختيا ور کوله.
نجيب له اجمل خټک سره چې په کابل کې د پاکستان د کمونيست ګوند رابط غړی و، ددايمي اړيکو په لرلو سره وکړای شو چې د خاد د رئيس او د کې جي بي د باورمند او مخلص خادم په توګه د کې جي بي جاسوسي اداري دنفوذ ساحې ته په پاکستان، صوبه سرحد او د سرحدي قبايلو په منځ کې پراختيا ور کړي. نوموړي به د پاکستان د کمونيست ګوند ځوان غړي چې په قبايلي سيمو او صوبه سرحد کې يې فعاليت درلود د افغاني پاسپورټ په ور کولو سره د محصلينو په توګه شوروي ته لېږل. هلته به د کې جي بي د مشاورينو تر دقيقه څارنه لاندې په تربيوي موسساتو کې تربيه کېدل. او بېرته به د جاسوسي چارو او د کې جي بي د خاينانه او کرغېړنو پلانونو دمخ ته بيولو په موخه د افغانستان له لارې پاکستان ته راليږل کېدل.
په کال کې به د يو زر او پنځه سوه شاوخوا دا ډول افرادو له جملې څخه د خاد او کې جي بي تر څارنې لاندې شوروي ته استول کېدل.
نجيب د هغه پراخه پېژندنې له وجې چې د پاکستان د سياسي جرياناتو په اړه يې درلوده، په کم وخت کې يې وکولی شول چې دپاکستان د ټولو سوسياليستو او کمونيستو ګوندونو او ورڅخه جلا شويو ګروپونو د رهبرۍ تيت پرک هستې په افغانستان کې سره را ټولې کړي. او په خپل منځګړيتوب سره د هغوی ذات البيني اختلافات حل کړي، نوموړي د پاکستان د کمونيست ګوند د عمومي منشي افراسياب خټک د ميلمه پالنې او همېشنه توب په پايله کې وکړای شول

چې د نوموړي هېواد د کمونیست ګوند د ټولو غړیو ترمنځ، د خلق دیموکراتیک ګوند درهبرۍ پلاوو ترمنځ، او دشوروي چارواکو په ځانګړي ډول د کي جي بي سازمان او د هغه د رئېس یوري اندروپوف په وړاندې ښه اعتبار او ارزښت تر لاسه کړي .
کله چې یوري اندروپوف د کي جي بي رئیس و نجیب ته یې شخصا مسکو ته بلنه ور کړه، او د هغه په سینه یې د نوموړي د هغه مخلصانه خدمتونو له کبله چې د کي جي بي سازمان د کرغېړنو او پلېتو موخو لپاره یې تر سره کړي وو طلایي مېډال ولګولو. هغه مېډال چې د نجیب جنایتونه او هېواد پلورنه یې ستایله. نجیب چې کله له مسکو نه را وګرځېد، په نوره زیاته بېشرمۍ سره یې په کارونو پیل وکړ، زمونږ په هېواد کې او زمونږ د مسلمان و لس پر ضد د خاد د ظالم او آبرو بایللي سازمان د چارو په مخ ته وړلو او ښه تنظیمولو کې له زیات صلاحیت سره لاس په کار شو.
روسانو او د کي جي بي جنایت پېشه سازمان د خاد د دسیسه جوړونکي ماشین په مرسته او ملګرۍ د افغانستان دخلکو پر ضد په یوه بله دسیسه لاس پورې کړ. روسانو، په نولسمه پېړۍ کې په چین کې د انګریزي استعمار پر ضد د خلکو د خپلواکۍ غوښتونکي نهضت د له منځه وړلو لپاره د انګلیس له تکتیکونو څخه په استفادې سره د تریاکو په ترویجولو لاس پورې کړ. په افغانستان کې د الکولو او شرابخورۍ د ترویج اوعامولو لپاره ډېر زر لاس په کار شول.
روسانو د نجیب په مرسته او د هغه د ماشین یعنی خاد له لارې هڅې وکړې چې دغه بربادوونکې آفت دافغانستان په اسلامي ټولنه کې تیت کړي. تر څو هم د اسلام دین زمونږ په هېواد کې کمزورې شي، او هم د ولسپالنې اوهېواد پالنې احساس. تر څو په پایله کې د شوروي امپریالیزم په وړاندې مقاومت کمزورې شي. نجیب د یوه شرابي او په شرابخورۍ کې د مسابقه کوونکي په صفت له دې کار سره ځانګړې مینه لرله. شوروي د بې بدلې مرستې په بڼه یو نیم ملیون بوتله شراب نېغ د کابل دولت ته په افغانستان کې د شرابو د ترویج په موخه ور کړل. نجیب د خاد د بدنام سازمان د رئیس په توګه د افغان کارت له لارې ددغه مشروباتو د خرڅلاو څارنه کوله، او د روسي مشاورینو د توصیې پر اساس یې دهغه ډېرې تعداد پاکستان ته صادرول .
نجیب هغه حرامي پیسې چې د شرابو او روسي ودکا د پلورلو له لارې به یې تر لاسه کولې، زمونږ دملت د مادي او معنوي هستیو د تخریب په موخه د خاد په شبکو کې لګولې. نجیب چې خپله څه د خاد دریاست پر مهال او څه له هغه مخکې د ټولنیز فساد اصلي رواجوونکی و، کله چې د ۱۹۸۶ کال د نومبر په

میاشت کې د روسانو له لوري د ببرک کارمل پر ځای وټاکل شو، د ملي مصالحې د عالي کمیسیون د استازو په یوه کنفرانس کې یې په خورا بې شرمۍ سره چې دده خوی دی، د اخلاقي فساد، شرابخورۍ اونورو بدو اعمالو په اړه چې د ټولنې اخلاقي بنسټ ورانوي خبرې وکړې، او پر هغه یې نیوکه وکړه. څومره د خندا خبره ده. چې د نجیب په څېر یو کس د اخلاقو په اړه خبرې کوي.. نجیب هغه څوک دی چې په خپله کورنۍ کې یې د بداخلاقۍ او رذالت لویه فتنه پر مخ وړله. دی څه رنګه کولی شي چې د ټولنیزو اخلاقي بنسټونو او اسلام په اړه خبرې وکړي. آیا هېر کړي یې دي چې مېرمن یې فتانه څوک ده؟ نجیب به چې هر څومره په خاد، او وروسته له هغه، د لاسپوڅې حکومت د تش په نامه ولسمشر په توګه په خپلو مرداریو کې مخ پر وړاندې تلو، په همغه کچه به یې مېرمنې بدکاریو ته زیاته مخه کوله. کله چې نجیب د خپلواکۍ او مجاهدینو پر ضد او په افغانستان کې د شوروي د ګټو د خوندیتوب لپاره دعملیاتو د نقشې په طرح کولو بوخت و، ښځه یې له اشرف سره چې په (الن دولن مشهور و) او له نورو کسانو سره د اسحاق توخي په کور کې چې په خاد کې د نجیب د لومړۍ درجې جنایتونو معاون و، د هغه د مېرمنې لیلی په واسطه چې د فتانې راز داره او خدمتګاره وه، خلوت کولو، او په بشپړه توګه به د ټولو معیارونو او اخلاقي بنسټونو پر خلاف کړنو مرتکبه کېدله.

نجیب چې د شرافت، حیثیت او اخلاقي اعتبار په اړه خبرې کوي د خپل کشر ورور احمدزي له هغو بې ناموسیو څخه چې مرتکب شوی یې دی. ښه خبر دی. احمدزي د میر اکبر خیبر معصومې لورته دوکه ور کړه. د هغې کیسه داسې ده: میر اکبر له پیله له نجیب سره ښې اړیکې لرلې، خو کله چې نجیب له فتانې ساقي سره واده وکړ، خیبر پر نجیب سختې نیوکې وکړې، او له ځانه یې ورټلو. نجیب د خپلو فجایعو د پټولو لپاره د ببرک کارمل تر څنګ چې د خیبر رقیب و، ودرېد. نجیب د خیبر د مرګ لپاره له کارمل او کې جي بي سره په ګډه د هغه د ترور پلان جوړ کړ. او له منځه یې یووړ. په کابل کې د روسیې سفارت سکرتر اوبلوف د خیبر د وژلو پر مهال د وژل کېدو له ځای سره نږدې دوه ځله لیدل شوی دی.

مګر له دې سره سره د خیبر وژلو د نجیب د غچ اور مړ نشوای کړی. د خیبر د کورنۍ پر ضد د نجیب له کینې، حسد او بغض څخه ډک دماغ ځوښېدلو. نوموړی د هغه په لور پسې راووت. پلوشه د خیبر ښکلې، بااستعداده او معصومه لور یې چې یوازې شپاړس کاله عمر یې درلود، دتحصیلاتو لپاره مسکو ته ولېږله. هلته د نوموړې د ښه ذکاوت او لوړې وړتیا له وجې څو افغاني ځوانانو له هغې سره د واده کولو هیله لرله، مګر

احمدزي لکه ليوه د دغه نجلۍ په ژوند لوبې کولې. کله چې نوموړی د دوبي په رخصتيو کې کابل ته راغی، له نجيب سره يې مشوره وکړه چې غواړي د خيبر له لور سره واده وکړي.
ددې خبر په اورېدو سره د نجيب سترګې رډې رډې راووتې. په داسې حال کې چې د سخت قهر او غوسې له وجې لړزېدو: ورور ته يې وويل: (ته دومره پست شوې چې غواړې د خيبر له لور سره واد ه وکړې؟ پوهېږې. آينده دې خرابيږي. مونږ بايد له دې کورنۍ څخه غچ واخلو) د احمدزي سترګې د نجيب ځواک ړندې کړې. نوموړي خپل ځان پست توب ته ور کړ، او د خيبر له لور سره له واده کولو منصرف شو. د خيبر مېرمن چې يوه عاجزه او بېچاره ښځه وه، نجيب او د نجيب ظالمې مورته راغله، عذر يې ورته وکړ چې د لور حيثيت يې دې نه داغداره کوي. مګر دغو ظالمانو دهغې چيغو ته غوږ ونه نيو. د خيبر لور خپل اعصاب له لاسه ور کړل، له تحصيل نه پاتې شوه. او مور يې هم د غم له لاسه روح وسپارله. نجلۍ نن ورځ ليونۍ شوې ده، مګر احمدزی چې د ديرشو کلونو په عمر به وي، لوړ قد، نازک اندام، تور بريتونه او ويښتان، سپين پوست او ښکلې پزه لري خپل عيش ته ادامه ور کوي. د مير اکبر مېرمن د سليمان لايق خور وه، او سليمان لايق د سر په سترګو وليدل چې نجيب او احمدزي څه ډول د هغه د معصومې او يتيمې خورځې په ژوند لوبې وکړې. او نجيب څه ډول د خپل حزبي ملګري، رهبر او د خپلې فلسفې د استاذ د کورنۍ د تباهۍ او بربادۍ سبب وګرځېد. او د هغه په حق کې يې يو کوچنی ترحم هم ونه کړ .
لايق د خپل مسخه شوي وجدان له مخې چوپتيا غوره کړه. خپل حزبي دريځ ته يې لوړوالی ور وبښلو. دنجيب تر څنګ ودرېد. خو نجيب بيا هم يو نوی مکر په کار واچولو. نوموړي د خپلو جنايتونو د پټولو لپاره د خيبر د مېرمنې جنازه په هديره کې زما د پلار تر څنګ ښخه کړه. تر څو ثابته کړي چې د خيبر او کورنۍ په وړاندې يې کوم خيانت نه دی کړی. د نجيب دغه سياست د نوموړي له هغه وضعيت سره ورته والی لري چې نن ورځ دخپل کمونيستي وجدان د پټولو لپاره د تلويزيون د کامرو په وړاندې د خلکو د لا تېر ايستلو لپاره په بشپړه پستۍ او چالاکۍ سره د قرآن کريم مبارک آيتونه او نبوي احاديث وايي .
نجيب له خپل هر عمل څخه سياسي ګټه پورته کوي، د خيبر د لور په مقابل کې نجيب له خپل غير انساني عمل څخه دوه موخې درلودې: يوه له خيبر نه غچ اخيستل. ځکه چې خيبر به همېشه د هغه د ښځې له فاسدو اخلاقو، او خپله د نجيب له شرمېدلو سوابقو څخه خبرې کولې. دوهمه دا چې نجيب هېڅکله نه غوښتل په کورنۍ کې يې دې څوک ښايسته، تحصيل يافته، هوښياره او

باشخصیته ښځه ولري، ځکه چې خپله له دې لوري له سخت کمبود سره مخ و، اوتل به ځورېدلو. احمدزي څه ډول کولی شوای داسې ښځه وکړي چې دنجیب عقدې زیاتې کړې .
احمدزي بیا د نجیب په ملاتړ او تشویق د نسرین په نامه له یوې بلې نجلۍ سره عشقبازي پیل کړه. نوموړې غربېه چې له احمدزي نه د څو میاشتو حامله وه، خوشې یې کړه. نوموړې ته د جنین د سقط له وجې سخته خونریزي پیدا شوه. تر دې چې مجبورا یې اضافي وینه ورکړه، له دې سره یې یو په یو د وینې سپین کرویات زیات شول. او ناروغه شوه. له تحصیل نه پاتې شوه. په دې توګه د احمدزي د رذیلانه هوسبازیو قرباني شوه.
نجیب د احمدزي له دې ټولو بد اخلاقیو څخه خبر و. احمدزي د خپل مشر ورور د قدرت تر سیوري لاندې اخلاقي مرداریو ته ادامه ور کوله. نجیب نه یوازې دا چې د نوموړي مخه یې نه نیوله، بلکې تشویقولو یې. یو کشر ورور به له خپل مشر ورور نه چې رذیل وي او دی رذالت ته تشویقوي څه زده کړي؟ احمدزي ډېرې نجونې یوه په بله پسې د خپلو شهوتبازیو ښکار کولې. له نسرین نه وروسته یې له یوې بلې نجلۍ سره چې ناجیه نومېده همدغه ډول پلیت توب پیل کړ. مګر هغه بیا له خپلې کورنۍ سره له افغانستان څخه وتښتېده. خو احمدزي بیا هم د نجیب د تشویق او ملاتړ په مټ له یوې بلې نجلۍ سره چې توره ماري نومېده نامشروع اړیکې ټینګې کړې .
نجیب به له واده کولو مخکې د ښو، پاکو او هوښیارو نجونو په اړه خبرې کولې. نجابت او شرافت یې د ښځې لپاره اړین بلل. نوموړي په دې اړه دومره ټینګار کولو چې آن وړه خور مې (کوکۍ) یې له ښوونځي نه وایسته. تر څو د ښوونځي په چاپیریال کې یې پښه ښویه نه شي... خو له فتانې سره له واده کولو وروسته چې یوه بدکاره. شرابۍ، قمار بازه. او له یوې بدنامې کورنۍ څخه وه. نجابت او شرافت نجیب ته مطرح نه وو. نوموړی د هغه جزایي شوي کس په څېر و چې غوښتل یې د کورنۍ ټول غړي په همدې غم اخته شي. تر څو له کورنۍ څخه یې څوک ده ته د انتقاد ګوته و نه نیسي. نجیب پوهېدلو چې فتانه یې په وړو ورونو څومره اغېز کولی شي. له همدې کبله نوموړي احمدزی، روشان چې واړه ورونه یې وو، له کوکۍ سره چې کوچنۍ خور یې وه د فتانې ساقي تر روزنې لاندې کړل.
دا چې احمدزی یو نازک او خوش رنګه هلک و، فتانې به همېشه له نوموړي څخه. یعني د خپل خاوند له ورور څخه جنسي استفاده کوله.. دغه نامحرم اخلاق چې په هېڅ بشري ټولنه کې د منلو وړ نه دي، زمونږ د کورنۍ په نورو غړیو یې داسې منفي اغېز وکړ. چې د جیلاني کورنۍ، دغه د پکتیا بې

سواده، نوې رسېدلې كورنۍ (د نجيب كورنۍ) د اخلاقي انحرافاتو تر سرحده و ښويوله.
 په كوكۍ باندې د فتانې اغېز ډېره د شرم خبره ده. فتانې ساقي كوكۍ بې عفتۍ او اخلاقي فساد ته سوق كړه. تر دې چې نړۍ ته د نامشروع (غورځنګ) د راوړلو لامل و ګرځېده. نجيب ښه پوهېدو چې (غورځنګ) د چا زوى دى. مګر ددې لپاره چې خبره رسوايۍ ته ونه رسېږي. نوموړې يې په بېړه نورانشاه سنګر ته واده كړه. او د كوكۍ دغه بې غيرته او بې ننګه خاوند ته يې د جنرالۍ رتبه وركړه. او د هغه د وضعيت د تلافۍ لپاره يې نوموړى د يوه كال لپاره شوروي ته د خاد او كې جي بي په برخه كې د لوړو نظامي كورسونو د ويلو په نامه واستولو. له راتګ نه وروسته يې د لا زياتو اختياراتو په ور كولو سره نوموړى د خاد د ۱۲ رياست د رئيس په توګه چې د جمهوري مانۍ د ګارد د فرقې څارنه يې كوله وګومارلو. نوموړى نه آبرو لري او نه شهامت. خو دا چې غلام مشربه او لنډغر دى نجيب غواړي نوموړى په خپل ځنګ كې وساتي. مېرمن يې كوكۍ له سكينه زيار سره يو ځاى په شپو شپو د فتانې په پله په بدكاريو لاس پورې كوي. او وياړي هم. مهمه دا ده چې نجيب د كمونيزم له مطالعې سره يو ځاى كمونيستي ملحد اخلاق زده كړل. دا چې له كوچينوالي لاابالي و، روسي اخلاق يې په زړه ډېر ښه پرېوتل.. كمونيستي او روسي اخلاق له اسلامي، افغاني او ملي معيارونو سره ډېر توپير لري. نجيب د روس له كمونيزم سره، او د روس كمونيزم له نجيب سره د همدې بنسټ له مخې زر بې طلاقه واده وكړ. ځكه خبيث له خبيث سره ښه لګېږي. كه دا خبره نه واى. كوم افغان خاوند به دا منلې واى چې مېرمن يې دې له يوه روسي مشاور نه لور ولري. كوم ولسمشر يا كوم رهبر تر دې اندازې پريوتى دى چې ښځه يې له يوه روسي مشاور سره همبستره شي. او له هغه نه د اولاد څښتنه شي. او دى هغه په وياړ سره ومني... د ملي مصالحې ښاغلى رهبر نجيب. نشي كولى چې خپله ښځه او خپله كورنۍ په سمه توګه رهبري او تنظيم كړي. نو څه رنګه به وكولى شي چې د يو ملت رهبري په غاړه واخلي. نجيب نه يوازې خپل ناپوهه او فرصت طلبه خور او ورور د نه جبرانېدونكې پستۍ تر سرحده ورسول. او پلار يې سوء استفادې ته كش كړ، بلكې د اكا زوى يې نور الله، او دعمه زوى يې هاشم پكتيانى هم تشويق كړل تر څو له داسې ښځو سره نكاح وكړي چې د فتانې هم لباسه وي .
د اكا زوى مې نور الله د هرات ننداري څخه يوه نڅاګره چې (افتخار) نومېده خپله مېرمن كړه. نوموړې له خپلې مشرې خور (عصمت) سره په هرات ښار كې د هرات ننداري په صحنو كې دنڅاګرۍ همېشنۍ دنده لرله. او د هرات

د مشهورو بدکارو ښځو له ډلي څخه وه. عصمت چې بدرنګه او نارينه ډوله وه. د انقلابي شورا د رئيس کارمل د معاون جنرال ګل آغا معشوقه وه. نجيب دغه بې سواده ښځه د وړکتونونو د رياست معاونه وټاکله. نوموړې د وړکتون د ماشومانو له شېدو، جامو او خوراکي موادو څخه ډېرې سوء استفادې وکړې.
هغه به يې د پلورلو لپاره بازار ته وړل. افتخار له خپلې بدرنګۍ سره د فتانې د نوکرې او رازدارې په توګه کار کولو. فتانې به د دا ډول بد کاره ښځو له شتون څخه ګټه پورته کوله. نوموړې نه غوښتل چې نجيب په يوه علمي، فرهنګي او سياسي چاپيريال کې له پوهو او با شخصيته ښځو سره اړيکې ولري. تر څو د ددې کمياني تر دې زياتې را څرګندې نه شي. فتانې د ځان شاوخوا او د نجيب د کورنۍ شاوخوا داسې بدرنګه او بې سويې ښځې يوازې د همدې موخې لپاره را ټولې کړې وې. نجيب په فساد او بدکارۍ کې د خپلې کورنۍ لپاره يو ماډل. يوه بېلګه ګرځېدلی و. چې ځوانانو به د هغه پيروي کوله.
د عمه زوی مې هاشم پکتياني له نجيب سره د نږدې اړيکو پر بنسټ چې له ماشومتوبه يې د بداخلاقيو شريک و، د واده کولو پر مهال د بيزو په څېر د نجيب تقليد وکړ. نوموړي خپله لومړنۍ مېرمن چې ښه پاک لمنه ښځه او داکا له کورنۍ څخه يې وه، پرېښوده، دوهمه ښځه يې د بدکاره او بېکاره سابقې لرونکو ښځو له ډلې څخه چې په راډيو افغانستان کې يې کار کولو په نکاح کړه. په دې توګه نوموړي نجيب ته ثابته کړه چې په بې غيرتۍ او ټيټ همېتۍ کې له ده څخه څه کم نه دی. نجيب نه يوازې دا چې زمونږ د کورنۍ سړيو ته بدکاره ښځې را مخکې کولې. بلکې آن خپلو باډيګاردانو ته يې سپارښتنه کوله چې له دا ډول ښځو سره واده وکړي. مسعوده جلال د ډاکتر کمال سيد طلاقه شوې مېرمن، چې د فتانې د اکا لور کېده، او فتانه به ډېری وخت د هغې په کور کې له فاسدو نارينه وو لکه مجيد، افغان، مجيد منصوري، عبد الله اعتمادي، د ملکيار د کورنۍ ځوانانو او د آذر خياط زوی عبد الله سره بدکارۍ تر سره کولې. نجيب خپل باډي ګارد (جېسر) ته له نوموړې سره د واده کولو وظيفه سپارلې وه، ځکه چې له نوموړې سره واده ته څوک نه حاضرېدل.
جېسر له هزاره ګانو څخه دی، دلاس په نښه کې فوق العاده مهارت لري.
نجيب به په دې اړه داسې ويل: (زه د مسعودې په وړاندې هميشه د مسوليت احساس کوم. بايد له هر لوري حتی له جنسي اړخه هم له نوموړې سره مرسته وکړم..) مسعودې چې کله خاوند درلود له خيال سندر غاړي سره يې جنسي اړيکې لرلې. له همدې کبله کمال سيد نوموړې طلاقه کړه.

نوموړې ډېره بده ښځه ده، اوس نجيب د عامې روغتيا په وزارت کې پرته له کوم استحقاقه د بهرنيو اړيکو رئيسه ټاکلې ده. دا خپله په ډاګه کوي چې نجيب تر کومې کچې خپلوي پال و.
دغه ښاغلي انقلابي، دغه د ملي پخولاينې رهبر، او دغه مفسد فی الارض د غوايي له ګډوډيو مخکې په خپلو بيانيو کې د خپلوۍ پاللو ميلانونه محکومول. خو له کومې ورځې چې واک ته رسېدلی خپلوي پالل يې خپل لوړ بريد ته رسولي دي. نوموړي دولتي پوستونه د حميرا سراج او خپلې کورنۍ د بې استعداده غړيو تر منځ ويشلي دي. نجيب د خپلې عياشۍ او ساعت تېرۍ لپاره يو کور جوړ کړی و، چې د سرحدي قبايلو د کميسيون په نامه يادېده. کله به چې له انسان وژنې، د خاد د توطيو او دسيسو له چارو فارغ شو دلته دغه کور ته به د عيش او عشرت، رذالتونو او بدکاريو لپاره راتللو. زه او مېرمن مې له خپلو دوو ماشومانو سره په ۱۳۶۲ کال کې د يوې توطيې په ترڅ کې چې نجيب جوړه کړې وه، په دغه کور کې چې د خاد مربوط و، او په وزير اکبرخان کې د (ګولدن لوتس) رستوران مخې ته يې موقعيت درلود، نظر بند شوو. او تر ځارنې لاندې وو .
دنوموړي له اسرارو ډک کور مستخدمين او پيره داران زمونږ له ليدو نه په تعجب کې وو. پوښتنه يې وکړه چې که مونږ له نجيب سره خپلوي درلودی نو له دې مخکې يې ولې مونږ نه يو ليدلي او نه مو پېژني؟ ولې مونږ د هغوی دشپې په محافلو او ناستو کې په دې کور کې حضور نه دی درلودلی؟ ولې زما او دنجيب تر منځ دومره لوی توپير دی؟
دا کور مونږ ته هم په زړه پورې و، له بې کارۍ نه مې ددې کور په پلټلو او تحقيق پيل وکړ. او په رازونو يې پوه شوم. د نوموړي کور مستخدمين ساده او بيچاره خلک وو، چې د مجبوريت له وجې دې ځای ته را کاږل شوي وو. نوموړو له بې فرهنګه قبايليانو او د خاد له جنايت پېشه مامورينو څخه ډېر شکايتونه لرل. له دې مستخدمينو څخه يو سپين ږيری و، چې غمجنه اونيولې څېره يې درلوده. هر وخت به مې چې هغه ليدو فکر مې کولو چې څه غم لري، خو په زړه کې يې پټوي او نه غواړي په اړه يې خبرې وکړي .
تر دې چې آخر يې يوه ورځ د زړه غوټه پرانيستله. په داسې حال کې چې له سترګو يې اوښکې روانې وې ويې ويل: زوی مې د کارمل حکومت اردو ته بوتلو. او يوې جبهې ته يې ولېږلو. مياشتې وشوې چې له مړه او ژوندي يې خبر نه لرم. له هر چا چې پوښتنه کوم ځواب نه راکوي. ما نوموړي ته ډاډګېرنه ور کړه او له ما سره آشنا شو. نوموړي د ياد کور په اړه عجيبې کيسې کولې..

نوموړي کور ډېرې خونې لرلې، د لامبو حوض. سونا حمام. د سپورت له میدان سره ښکلي چمنونه. د تعمیر په دننه په منځنۍ برخه کې، یو مربع شکله دهلیز و، چې ګڼې خونې ترې را تاو وې. نوموړې خونې په موري قالینو فرش وې، په هره خونه کې دکور باارزښته سامانونه ایښي وو. د دوه خونو ورونه به همېشه قلپ وو، هېچا د هغو د پرانیستلو اجازه نه لرله، کلي ګاني یې له یوه ځوان خادیست سره وي چې صلاح الدین نومېدو. خو د کور مشر خادم د بابا عبد الرحمن په نامه یو بوډا و، چې له ما سره یې آشنایي شوه. یوه ورځ مې هڅه وکړه چې دغه خونې ووینم. دا چې د خونو د ننه پردې یو څه یوې اوبلې خوا ته شوې وې، وتوانېدم چې د کړکیو له شا څخه خوني ووینم. په خونه کې یو دوه نفري د خوب کټ. د زنانه د آرایش له میز سره، چې رنګارنګ عطرونه او د آرایش سامان پرې ایښي وو تر سترګو مې شول. په تعجب کې شوم.. چې دا ټول سامان دلته د چا او څه لپاره؟ له صلاح الدین څخه مې دموضوع په اړه وپوښتل. هغه ویل دا خونه د خاد درئیس صاحب (نجیب) ده، او امر یې کړی چې ور یې باید هېچا ته خلاص نه شي. هغه بله خونه د ده دمعاون ښاغلي توخي ده. کله کله نورو خونو ته قبایلي میلمانه راځي. ډاکټر نجیب او سلیمان لایق دلته راځي، او هغوی ته د نوټونو او کلدارو بنډلونه ور کوي. ما پوښتنه وکړه: د څه لپاره پیسې ور کوي؟ سپین ږیري چې کافي سواد یې نه درلود، ځواب را کړ: ددې لپاره چې طرفداري یې وکړي، نوموړي وویل: (که ځانګړي قبایلي میلمانه نه وي، ډاکټر صاحب نجیب له حبیبه جانې سره د خصوصي کار لپاره دلته راځي. البته یوه یوه بله ښځه توخی هم راولي، خو هېڅ یوه یې د حبیبه جانې په څېر ښکلې نه ده. په ځینو ورځو کې چې کله دا کور خالي وي، د کوهستاني کورنۍ له خپلو مېرمنو سره دلته راځي، پسونه حلالوي. کبابوي یې او شراب څښي. وروسته ټول نارینه او ښځینه له ډاکټر صاحب نجیب سره په سونا حمام کې لپ لغړ لامبي... آخره زمانه شوه(... دلته سپین ږیري، غوږونه ونیول او توبه یې و ایسته. بیا په ځمکه پرېووت. بېرته را پورته شو. او ویې ویل: لوڅې ښځې، او لوڅ سړي... یو ځای... په یوه حمام کې... الله مو دې وساتي...) سپین ږیری به د حبیبې په اړه ډېر ږغېدو، د هغې نکل مې اورېدلی و، خو دا ځل حقیقت ته ورسېد. ... نور بیا

لیکوال: صدیق الله راهي د ډاکټر نجیب ورور.

ژباړه: عبد الخبیر جاهد